

Uradni list

Evropske unije

C 37

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

13. februar 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

Sodišče

2010/C 37/01 Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 24, 30.1.2010 1

V *Mnenja*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 37/02 Zadeva C-438/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Republika Poljska) 9. novembra 2009 – Bogusław Juliusz Dankowski proti Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi 2

2010/C 37/03 Zadeva C-440/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 11. novembra 2009 vložilo Sąd Najwyższy (Republika Poljska) – Zakład Ubezpieczeń Społecznych proti Stanisława Tomaszewska ... 2

2010/C 37/04 Zadeva C-450/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Niedersächsisches Finanzgericht (Nemčija) 19. novembra 2009 – Ulrich Schröder proti Finanzamt Hameln 3

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 37/05	Zadeva C-457/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 23. novembra 2009 – Claude Chartry proti državi Belgiji	3
2010/C 37/06	Zadeva C-461/09 P: Pritožba, ki jo je 23. novembra 2009 vložilo The Wellcome Foundation Ltd zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-493/07, The Wellcome Foundation Ltd proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	4
2010/C 37/07	Zadeva C-465/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-86/02 in od T-86/02 do T-88/02	4
2010/C 37/08	Zadeva C-466/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02	5
2010/C 37/09	Zadeva C-467/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložila Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02	6
2010/C 37/10	Zadeva C-468/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02	7
2010/C 37/11	Zadeva C-469/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02	8
2010/C 37/12	Zadeva C-470/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02	10
2010/C 37/13	Zadeva C-471/09 P: Pritožba, ki jo je 26. septembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01 in T-265/01, T-266/01 in T-270/01	11

2010/C 37/14	Zadeva C-472/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01 in T-265/01, T-266/01 in T-270/01	12
2010/C 37/15	Zadeva C-473/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01 in T-265/01, T-266/01 in T-270/01	14
2010/C 37/16	Zadeva C-474/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01	15
2010/C 37/17	Zadeva C-475/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01	16
2010/C 37/18	Zadeva C-476/09 P: Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01	17
2010/C 37/19	Zadeva C-477/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 25. novembra 2009 – Charles Defossez proti Christian Wiart, likvidacijski upravitelj družbe Sotimon SARL, Office national de l'emploi, CGEA de Lille	18
2010/C 37/20	Zadeva C-483/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia provincial de Tarragona (Španija) 30. novembra 2009 – Kazenski postopek proti Magattu Gueyu	19
2010/C 37/21	Zadeva C-484/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal da Relação do Porto (Portugalska) 30. novembra 2009 – Manuel Carvalho Ferreira Santos proti Companhia Europeia de Seguros, S.A.	20
2010/C 37/22	Zadeva C-485/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 1. decembra 2009 – Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas ...	20
2010/C 37/23	Zadeva C-489/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Gent (Belgija) 30. novembra 2009 – Vandoorne NV proti Belgische Staat	21

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 37/24	Zadeva C-490/09: Tožba, vložena 30. novembra 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	21
2010/C 37/25	Zadeva C-493/09: Tožba, vložena 1. decembra 2009 – Evropska komisija proti Portugalski republiki	21
2010/C 37/26	Zadeva C-495/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 2. decembra 2009 – Nokia Corporation proti Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs	22
2010/C 37/27	Zadeva C-500/09: Tožba, vložena 2. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki	22
2010/C 37/28	Zadeva C-503/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Združeno kraljestvo) 4. decembra 2009 – Lucy Stewart proti Secretary of State for Work and Pensions	23
2010/C 37/29	Zadeva C-510/09: Tožba, vložena 9. decembra 2009 –Evropska komisija proti Francoski republiki	24
2010/C 37/30	Zadeva C-511/09 P: Pritožba, ki jo je 4. decembra 2009 vložila Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-296/06, Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd proti Svetu Evropske unije	24
2010/C 37/31	Zadeva C-512/09: Tožba, vložena 10. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki	25
2010/C 37/32	Zadeva C-513/09: Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji ..	25
2010/C 37/33	Zadeva C-518/09: Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska Komisija proti Portugalski republiki	26
2010/C 37/34	Zadeva C-520/09 P: Pritožba, ki jo je 15. decembra 2009 vložila Arkema France SA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 30. septembra 2009 v zadevi T-168/05, Arkema proti Komisiji	27
2010/C 37/35	Zadeva C-521/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Elf Aquitaine SA 15. decembra 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 30. septembra 2009 v zadevi T-174/05, Elf Aquitaine proti Komisiji	28
2010/C 37/36	Zadeva C-524/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal administratif de Paris (Francija) 12. novembra 2009 – Ville de Lyon proti Caisse des dépôts et consignations	29
2010/C 37/37	Zadeva C-534/09: Tožba, vložena 18. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki	30

Splošno sodišče

2010/C 37/38	Zadeva T-57/01: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Solvay proti Komisiji („Konkurenca — Zloraba prevladujočega položaja — Trg sode v Skupnosti (z izjemo Združenega kraljestva in Irske) — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 82 ES — Sporazumi o nabavi za izredno dolgo obdobje — Popust za zvestobo — Zastaranje pooblastila Komisije za naložitev glob ali sankcij — Razumen rok — Bistvene določbe postopka — Upoštevni geografski trg — Obstoje prevladujočega položaja — Zloraba prevladujočega položaja — Pravica dostopa do spisa — Globa — Teža in trajanje kršitve — Obteževalne okoliščine — Ponovitev kršitve — Olajševalne okoliščine“) 31	31
2010/C 37/39	Zadeva T-58/01: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Solvay proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg sode v Skupnosti — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Sporazum, s katerim je podjetju zagotovljena minimalna tonaža prodaj v državo članico in nakup potrebnih količin za doseg te minimalne tonaže — Zastaranje pooblastila Komisije za naložitev glob ali sankcij — Razumni rok — Bistvene določbe postopka — Vpliv na trgovino med državami članicami — Pravica do dostopa do spisa — Globa — Teža in trajanje kršitve — Obteževalne in olajševalne okoliščine“) 31	31
2010/C 37/40	Združene zadeve T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 in T-484/04: Sodba Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2009 – Arizmendi in drugi proti Svetu in Komisiji („Nepogodbena odgovornost — Carinska unija — Postopek zaradi neizpolnitve obveznosti — Obrazloženo mnenje — Ukinitve monopola ladjarskih posrednikov v francoski zakonodaji — Dovolj resna kršitev — Vzročna zveza“) 32	32
2010/C 37/41	Zadeva T-156/04: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – EDF proti Komisiji („Državne pomoči — Pomoči, ki so jih EDF dodelili francoski organi — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdružljivo s skupnim trgov in s katero je bilo odrejeno njeno vračilo — Procesne pravice upravičenca do pomoči — Vpliv na trgovino med državami članicami — Merilo zasebnega investitorja“) 32	32
2010/C 37/42	Zadeva T-158/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. decembra 2009 – Cofac proti Komisiji („ESS — Znižanje finančne pomoči — Izobraževalne dejavnosti — Pravica do obrambe — Pravica do izjave“) 33	33
2010/C 37/43	Zadeva T-159/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 10. decembra 2009 – Cofac proti Komisiji („ESS — Znižanje finančne pomoči — Ukrepi usposabljanja — Pravica do obrambe — Pravica do izjave“) ... 33	33
2010/C 37/44	Zadeva T-436/07 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. decembra 2009 – Giannopoulos proti Svetu („Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Zaposlovanje — Razvrstitev v naziv — Zahteva za revizijo razporeditve — Člen 31(2) Statuta“) 34	34
2010/C 37/45	Zadeva T-490/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Notartel proti UUNT – SAT.1 (R.U.N.) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti R.U.N. — Prejšnje besedne nacionalne znamke in znamke Skupnosti ‚ran‘ — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Obveznost obrazložitve — Člen 73 Uredbe št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe št. 207/2009) — Delna zavrnitev registracije“) 34	34

2010/C 37/46	Zadeva T-412/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – Trubion Pharmaceuticals proti UUNT – Merck (TRUBION) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti TRUBION — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti TriBion Harmonis — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	35
2010/C 37/47	Zadeva T-476/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – Media-Saturn proti UUNT (BEST BUY) („Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti BEST BUY — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	35
2010/C 37/48	Zadeva T-483/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Giordano Enterprises proti UUNT – Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti GIORDANO — Prejšnja nacionalna besedna znamka GIORDANO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Delna zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)	36
2010/C 37/49	Zadeva T-107/06: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – Inet Hellas proti Komisiji („Ničnostna tožba — Izvajanje domene.eu najvišje ravni — Registracija domene „co“, kot domene druge ravni — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost“)	36
2010/C 37/50	Zadeva T-481/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2009 – Deltalinqs in SVZ proti Komisiji („Državne pomoči — Shema pomoči, ki so jo belgijski organi namenili za kombinirani prevoz po celinskih plovnih poteh — Odločba Komisije o nenasprotovanju — Ničnostna tožba združenj, ki zastopajo interese podjetij iz pristaniškega območja v Rotterdamu — Neobstoj znatne prizadetosti konkurenčnega položaja — Očitna nedopustnost“)	37
2010/C 37/51	Zadeva T-194/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Cattin proti Komisiji („Nepogodbena odgovornost — ERS — Seznam izvoznih, upravičenih do poplčila terjatev do Srednjeafriške republike — Neobstoj vpisa — Zastaranje — Nedopustnost“)	37
2010/C 37/52	Zadeva T-567/08 P: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Nijs proti Računskemu sodišču („Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba, da pritožnik v napredovalnem obdobju 2005 ne napreduje — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna, delno pa očitno neutemeljena“)	38
2010/C 37/53	Zadeva T-396/09 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Vereniging Milieudefensie in Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht proti Komisiji („Začasna odredba — Obveznost držav članic, da varujejo in izboljšujejo kakovost zunanjega zraka — Odstopanje, dovoljeno državi članici — Zavrnitev ponovne proučitve Komisije — Predlog za odložitev izvršitve in sprejetje začasnih ukrepov — Nedopustnost“)	38
2010/C 37/54	Zadeva T-446/09: Tožba, vložena 9. novembra 2009 – Escola Superior Agrária de Coimbra proti Komisiji	39
2010/C 37/55	Zadeva T-454/09 P: Pritožba, ki jo je 9. novembra 2009 vložil Rinse van Arum zoper sodbo, ki jo je 10. septembra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-139/07, van Arum proti Parlamentu	39

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 37/56	Zadeva T-484/09: Tožba, vložena 27. novembra 2009 – McLoughney proti UUNT – Kern (Powerball)	40
2010/C 37/57	Zadeva T-485/09: Tožba, vložena 3. decembra 2009 – Francija proti Komisiji	41
2010/C 37/58	Zadeva T-487/09: Tožba, vložena 7. decembra 2009 – ReValue Immobilienberatung proti UUNT (ReValue)	41
2010/C 37/59	Zadeva T-488/09: Tožba, vložena 4. decembra 2009 – Jager & Polacek proti UUNT – RT Mediasolutions (REDTUBE)	42
2010/C 37/60	Zadeva T-489/09: Tožba, vložena 8. decembra 2009 – Leali proti Komisiji	43
2010/C 37/61	Zadeva T-490/09: Tožba, vložena 8. decembra 2009 – Acciaierie e Ferriere Leali Luigi proti Komisiji	43
2010/C 37/62	Zadeva T-491/09: Tožba, vložena 3. decembra 2009 – Španija proti Komisiji	44
2010/C 37/63	Zadeva T-492/09: Tožba, vložena 7. decembra 2009 – MEDA Pharma proti UUNT – Nycomed (ALLERNIL)	44
2010/C 37/64	Zadeva T-497/09: Tožba, vložena 7. decembra 2009 – LG Electronics proti UUNT (KOMPRESSOR PLUS)	45
2010/C 37/65	Zadeva T-499/09: Tožba, vložena 14. decembra 2009 – Evonik Industries proti UUNT (škrlatno rdeč pravokotnik z zaokroženo desno stranjo)	45
2010/C 37/66	Zadeva T-500/09: Tožba, vložena 7. decembra 2009 – Italija proti Komisiji	46
2010/C 37/67	Zadeva T-501/09: Tožba, vložena 8. decembra 2009 – PhysioNova proti UUNT – Flex Equipos de Descanso (FLEX)	46
2010/C 37/68	Zadeva T-504/09: Tožba, vložena 16. decembra 2009 – Völkl proti UUNT – Marker Völkl (VÖLKL)	47
2010/C 37/69	Zadeva T-422/03: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2009 – Enviro Tech Europe in Enviro Tech International proti Komisiji	48
2010/C 37/70	Zadeva T-76/04: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Bactria proti Komisiji	48
2010/C 37/71	Zadeva T-401/04: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Bactria proti Komisiji	48
2010/C 37/72	Zadeva T-199/06: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Akzo Nobel in drugi proti Komisiji	48

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 37/73	Zadeva T-143/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2009 – UMG Recordings proti UUNT – Osman (MOTOWN)	48
2010/C 37/74	Zadeva T-333/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Bull in drugi proti Komisiji	49
2010/C 37/75	Zadeva T-555/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2009 – IPublish Ganske Interactive Publishing proti UUNT (upodobitev navigacijske naprave)	49
2010/C 37/76	Zadeva T-174/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2009 – Complejo Agrícola proti Komisiji	49
2010/C 37/77	Zadeva T-208/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2009 – Mars proti UUNT – Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)	49

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 37/78	Zadeva F-8/09: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 15. decembra 2009 – Apostolov proti Komisiji (javni uslužbenci — Uradniki — Nedopustna tožba — Prepozna vložitev)	50
2010/C 37/79	Zadeva F-102/09: Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Bennett in drugi proti UUNT	50
2010/C 37/80	Zadeva F-103/09: Tožba, vložena 22. decembra 2009 – Allen in drugi proti Komisiji	51
2010/C 37/81	Zadeva F-104/09: Tožba, vložena 21. decembra 2009 – Diego Canga Fano proti Svetu	51
2010/C 37/82	Zadeva F-105/09: Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Scheefer proti Parlamentu	52
2010/C 37/83	Zadeva F-106/09: Tožba, vložena 30. decembra 2009 – Pascual García proti Komisiji	52

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV IN TELES EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2010/C 37/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije***

UL C 24, 30.1.2010

Prejšnje objave

UL C 11, 16.1.2010

UL C 312, 19.12.2009

UL C 297, 5.12.2009

UL C 282, 21.11.2009

UL C 267, 7.11.2009

UL C 256, 24.10.2009

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Mnenja)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Republika Poljska) 9. novembra 2009 – Bogusław Juliusz Dankowski proti Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Zadeva C-438/09)

(2010/C 37/02)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bogusław Juliusz Dankowski

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali načela skupnostnega sistema DDV, zlasti člen 17(6) Šeste direktive o DDV (Direktiva 77/388/EGS) ⁽¹⁾, ne nasprotujejo zakonodaji države članice, v skladu s katero davčni zavezanec ne pridobi pravice do odbitka vstopnega davka, navedenega na računu z obračunanim DDV, ki ga izda subjekt, ki ni vpisan v register zavezancev za plačilo DDV?

2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje upošteveno, da:

(a) ni dvoma, da se za transakcije, navedene na računu z obračunanim DDV, plača DDV in da so bile dejansko opravljene;

(b) so bili na računu navedeni vsi podatki, ki so zahtevani po pravu Skupnosti;

(c) je bila omejitev pravice davčnega zavezanca do odbitka vstopnega davka, izkazanega na računu, ki ga izstavi neregistriran subjekt, določena v nacionalnem pravnem redu, ki je veljal pred pristopom Republike Poljske k Skupnosti?

3. Ali je odgovor na prvo vprašanje odvisen od izpolnitve dodatnih meril (na primer, ali je treba dokazati, da je davčni zavezanec ravnal v dobri veri)?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 11. novembra 2009 vložilo Sąd Najwyższy (Republika Poljska) – Zakład Ubezpieczeń Społecznych proti Stanisława Tomaszewska

(Zadeva C-440/09)

(2010/C 37/03)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Tožena stranka: Stanisława Tomaszewska

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 45(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2) v povezavi s členom 15(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 74, str. 1) razlagati tako, da je pristojni nosilec države članice – ob ugotovitvi, da delavec v tej državi ni izpolnil pogoja dopolnitve zavarovalne dobe v obsegu, ki v skladu z njeno zakonodajo zadostuje za pridobitev pravice do pokojnine – zavezan upoštevati zavarovalno dobo, dopolnjeno v drugi državi članici, tako, da zavarovalno dobo, od katere je odvisna pridobitev pravice, ponovno izračuna ob uporabi pravil nacionalnega prava in ob obravnavanju zavarovalne dobe, dopolnjene v drugi državi, kot dobe, dopolnjene v matični državi, ali tako, da dobo, dopolnjeno v drugi državi članici, prišteje k dobi, dopolnjeni v matični državi in pred tem izračunani na podlagi zadevnih pravil?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Niedersächsisches Finanzgericht (Nemčija) 19. novembra
2009 – Ulrich Schröder proti Finanzamt Hameln**

(Zadeva C-450/09)

(2010/C 37/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Niedersächsisches Finanzgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ulrich Schröder

Tožena stranka: Finanzamt Hameln

Vprašanje za predhodno odločanje

V skladu s členom 234 ES se Sodišču v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

Ali je v nasprotju s členoma 56 ES in 12 ES, če državljan, ki je omejeno davčno zavezan – drugače kot neomejeno davčno zavezani državljan – z dohodki iz oddajanja v najem in zakup povezanih rent ne more uveljavljati kot posebne stroške?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 23.
novembra 2009 – Claude Chartry proti državi Belgiji**

(Zadeva C-457/09)

(2010/C 37/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Claude Chartry

Tožena stranka: država Belgija

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 6 Pogodbe o Evropski uniji, podpisane v Maastrichtu 7. februarja 1992, ki je začela veljati 1. novembra 1993, in člen 234 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti nasprotujeta temu, da nacionalni zakon, kot je zakon z dne 12. julija 2009 o spremembi člena 26 posebnega zakona z dne 6. januarja 1989 o arbitražnem sodišču, nacionalnemu sodišču, ki ugotovi, da drug nacionalni zakon, in sicer člen 49 okvirnega zakona z dne 9. julija 2004, jemlje davčnemu zavezancu pravico do učinkovitega sodnega varstva, zajamčeno s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je del prava Skupnosti, nalaga, da zadevo predhodno predloži Cour constitutionnelle, ne da bi lahko takoj zagotovilo, da se neposredno uporabi pravo Skupnosti v sporu, ki mu je predložen, in še naprej izvajalo nadzor skladnosti s Konvencijo, če je Cour constitutionnelle ugotovilo skladnost nacionalnega zakona s temeljnimi pravicami, zajamčenimi z naslovom II ustave?

Pritožba, ki jo je 23. novembra 2009 vložilo The Wellcome Foundation Ltd zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-493/07, The Wellcome Foundation Ltd proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-461/09 P)

(2010/C 37/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: The Wellcome Foundation Ltd (zastopnik: R. Gilbey, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Serono Genetics Institute S.A.

Predloga pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Sodišče prve stopnje, s tem ko je potrdilo izpodbijano odločbo odbora za pritožbe, kršilo člena 8(1)(b) in 52(1)(a) UZS ⁽¹⁾;
- razveljavi izpodbijano sodbo, ki potrjuje odločbo odbora za pritožbe, v delu, v katerem je zavrnjena razveljavitev vseh odločb UUNT in odločitev Sodišča prve stopnje o stroških, ter UUNT naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje na podlagi dejanskega stanja v obravnavani zadevi, kot je razvidno iz registrov znamk Skupnosti in kot je bilo predloženo UUNT, brez pravne podlage menilo, da je upoštevana javnost zelo pozorna.

Pritožnica navaja, da Sodišče prve stopnje zavrnilo izvedbo dokazov, ki jih je predložila pritožnica in bi morali biti dopustni, glede na to, da le poudarjajo argumente, ki so bili UUNT že predloženi.

Pritožnica navaja, da je pri opisovanju stopnje podobnosti blaga Sodišče prve stopnje uporabilo terminologijo, ki je nejasna in

nedosledna, zaradi česar glede tega ni uspelo jasno, natančno in dosledno obrazložiti sodbe.

Pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje za presojo dokazov, ki so mu bili predloženi, uporabilo nepravilna, nepopolna in pomanjkljiva pravna merila, s katerimi je zaključilo, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je stopnja podobnosti blaga nizka.

Pritožnica navaja, da Sodišče prve stopnje glede dejanskega stanja, kot mu je bilo predstavljeno, ni uporabilo pravih meril za celovito primerjavo znakov, zaradi česar je sklenilo, da je stopnja podobnosti med znakoma nizka.

Nazadnje pritožnica navaja, da je zaradi uporabe pravno nepravilnih, nepopolnih ali pomanjkljivih meril za presojo upoštevne javnosti ter presojo stopnje podobnosti blaga in znakov Sodišče prve stopnje svoje ugotovitve o verjetnosti zmede utemeljilo na nepravilnih, nepopolnih ali pomanjkljivih pravnih merilih.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-86/02 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-465/09 P)

(2010/C 37/07)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženemu na prvi stopnji, naj se ugoti.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Nepravilna uporaba prava pri obrazložitvi izpodbijane sodbe glede tega, da je zadeva T-32/01 postala brezpredmetna.
2. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).
3. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vlozene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede vrednotenja dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi upoštevniimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne

28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.

6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in s tem, da je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditve, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-466/09 P)

(2010/C 37/08)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández y M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco - Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženemu na prvi stopnji, naj se ugodi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Nepravilna uporaba prava pri obrazložitvi izpodbijane sodbe glede tega, da je zadeva T-32/01 postala brezpredmetna.
2. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).
3. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede vrednotenja dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja

dokazov in s tem, da je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditve, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložila Territorio Histórico de Guipúzcoa - Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-467/09 P)

(2010/C 37/09)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženemu na prvi stopnji, naj se ugodi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.

- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Nepravilna uporaba prava pri obrazložitvi izpodbijane sodbe glede tega, da je zadeva T-32/01 postala brezpredmetna.
2. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).
3. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede vrednotenja dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in s tem, da je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-468/09 P)

(2010/C 37/10)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugotovi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).

2. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
3. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede presoje dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi, upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da se šteje za pomoč za tekoče poslovanje sporni davčni ukrep, sprejet leta 1993, tako da je uporabilo opredelitev pomoči za naložbe v skladu s Smernicami o državni regionalni pomoči iz leta 1998. Kršitev načela pravne varnosti, zlasti načela prepovedi retroaktivnosti.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo glede pojma „upoštevna informacija“ pri predhodnem preizkusu davčnega sistema na področju državnih pomoči, zaradi česar ni ugotovilo, da je bilo trajanje predhodnega postopka nerazumno dolgo.
7. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom pravne varnosti.
8. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom dobrega upravljanja.
9. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoli-

ščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999. Izkrivljenje odločbe.

10. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999.
11. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in ker je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-469/09 P)

(2010/C 37/11)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugotovi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).
2. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
3. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede presoje dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi, upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da se šteje za pomoč za tekoče poslovanje sporni davčni ukrep, sprejet leta 1993, tako da je uporabilo opredelitev pomoči za naložbe v skladu s Smernicami o državni regionalni pomoči iz leta 1998. Kršitev načela pravne varnosti, zlasti načela prepovedi retroaktivnosti.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo glede pojma „upoštevna informacija“ pri predhodnem preizkusu davčnega sistema na področju državnih pomoči, zaradi česar ni ugotovilo, da je bilo trajanje predhodnega postopka nerazumno dolgo.
7. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom pravne varnosti.
8. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom dobrega upravljanja.
9. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999. Izkrivljenje odločbe.
10. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999.
11. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in s tem, da je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditve, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peri razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-470/09 P)

(2010/C 37/12)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasí, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugotodi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).
2. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
3. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede presoje dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi, upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da se šteje za pomoč za tekoče poslovanje sporni davčni ukrep, sprejet leta 1993, tako da je uporabilo opredelitev pomoči za naložbe v skladu s Smernicami o državni regionalni pomoči iz leta 1998. Kršitev načela pravne varnosti, zlasti načela prepovedi retroaktivnosti.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo glede pojma „upoštevna informacija“ pri predhodnem preizkusu davčnega sistema na področju državnih pomoči, zaradi česar ni ugotovilo, da je bilo trajanje predhodnega postopka nerazumno dolgo.
7. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom pravne varnosti.
8. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom dobrega upravljanja.

9. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999. Izkrivljenje odločbe.

10. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999.

11. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in s tem, da je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. septembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01 in T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca

(Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

— Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.

— Izpodbijana sodba naj se razveljavi.

— Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugodi.

— Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999 v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o presoji dokazov, ker ni upoštevalo materialne vsebine dokumentov iz spisa.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337 (¹), niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdružljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve in/ali davčnega dobropisa iz leta 1993 – kakor je razvidno iz dokumentov v spisu, ki je Sodišče prve stopnje ni presojalo, s čimer je kršilo postopkovna pravila – ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo člena 14(1) Uredb št. 659/1999 v povezavi z načelom sorazmernosti, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči za naložbe, ki ne presegajo zgornje meje, določene za regionalno pomoč.

Sodišče prve stopnje je kršilo splošno načelo sorazmernosti, ker ni ugotovilo, da je Komisija kršila to načelo, s tem da je zahtevala vračilo vseh pomoči, dodeljenih v skladu z 45-odstotnim davčnim dobropisom za investicije, namesto samo za tiste, ki presegajo zgornjo mejo, določeno za regionalno pomoč v Baskiji.

3. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavrnjen z utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper davčne predpise iz leta 1993 (vključno z davčnim dobropisom), ki so v

bistvu enaki ukrepi, kot je sporni ukrep, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01 in T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández y M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

— Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.

— Izpodbijana sodba naj se razveljavi.

- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugotovi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999 v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o presoji dokazov, ker ni upoštevalo materialne vsebine dokumentov iz spisa.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337⁽¹⁾, niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdružljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve in/ali davčnega dobropisa iz leta 1993 – kakor je razvidno iz dokumentov v spisu, ki je Sodišče prve stopnje ni preso-

jalo, s čimer je kršilo postopkovna pravila – ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo člena 14(1) Uredb št. 659/1999 v povezavi z načelom sorazmernosti, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči za naložbe, ki ne presegajo zgornje meje, določene za regionalno pomoč.

Sodišče prve stopnje je kršilo splošno načelo sorazmernosti, ker ni ugotovilo, da je Komisija kršila to načelo, s tem da je zahtevala vračilo vseh pomoči, dodeljenih v skladu z 45-odstotnim davčnim dobropisom za investicije, namesto samo za tiste, ki presegajo zgornjo mejo, določeno za regionalno pomoč v Baskiji.

3. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditve, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavržen z utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper davčne predpise iz leta 1993 (vključno z davčnim dobropisom), ki so v bistvu enaki ukrepi, kot je sporni ukrep, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01 in T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-473/09 P)

(2010/C 37/15)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugodi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoli-

ščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999 v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o presoji dokazov, ker ni upoštevalo materialne vsebine dokumentov iz spisa.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337 (¹), niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdržljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve in/ali davčnega dobropisa iz leta 1993 – kakor je razvidno iz dokumentov v spisu, ki je Sodišče prve stopnje ni presojalo, s čimer je kršilo postopkovna pravila – ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v povezavi z načelom sorazmernosti, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči za naložbe, ki ne presegajo zgornje meje, določene za regionalno pomoč.

Sodišče prve stopnje je kršilo splošno načelo sorazmernosti, ker ni ugotovilo, da je Komisija kršila to načelo, s tem da je zahtevala vračilo vseh pomoči, dodeljenih v skladu z 45-odstotnim davčnim dobropisom za investicije, namesto samo za tiste, ki presegajo zgornjo mejo, določeno za regionalno pomoč v Baskiji.

3. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavrnjen z utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper davčne predpise iz leta 1993 (vključno z davčnim dobropisom), ki so v bistvu enaki ukrepi, kot je sporni ukrep, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T 229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika:

- Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugodi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrnjenega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾ v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337 ⁽²⁾, niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdružljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve iz leta 1993 ter spoštovanje davčne olajšave iz zakona 22/1993 ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavrnjen z utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper v bistvu enak ukrep iz leta 1993, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa leta 1996.

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika:

— Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.

— Izpodbijana sodba naj se razveljavi.

— Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugodi.

— Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrnjenega dokaza.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾ v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337 ⁽²⁾, niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdržljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve iz leta 1993 ter spoštovanje davčne olajšave iz zakona 22/1993 ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavrnjen z

utemeljitvijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper v bistvu enak ukrep iz leta 1993, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa leta 1996.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Guipúzcoa - Diputación Foral de Guipúzcoa zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava in Comunidad Autónoma del País Vasco - Gobierno Vasco ter drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-227/01 do T-229/01, T-265/01, T-266/01 in T-270/01

(Zadeva C-476/09 P)

(2010/C 37/18)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika:

— Ta pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.

- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženem na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugotovi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999⁽¹⁾ v povezavi z načelom varstva legitimnih pričakovanj. Izkrivljenje navedb iz razprave na prvi stopnji in kršitev načela kontradiktornosti. Kršitev sodne prakse glede obrazložitve.

Niti formalna razlika med spornim davčnim ukrepom in ukrepom, ki je predmet Odločbe 93/337⁽²⁾, niti dejstvo, da bi Komisija merilo selektivnosti lahko obrazložila s kakšno drugo okoliščino, izrecno navedeno v Odločbi 93/337, niti razglasitev nezdržljivosti iz Odločbe 93/337 niso zadostni pravni razlogi, da Sodišče prve stopnje ne bi presodilo obstoja izjemne okoliščine, ki sama po sebi ali skupaj z drugimi okoliščinami, ki obstajajo v obravnavanem primeru, prepoveduje Komisiji naložitev vračila pomoči, na katere se nanaša sporna odločba.

Sodišče prve stopnje je, s tem da je navedlo, da sporni ukrepi v združenih zadevah od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02 zaradi tehnične narave in obsega olajšave niso primerljivi s spornim davčnim ukrepom, izkrivilo navedbe iz razprave med strankami postopka, ni upoštevalo načela kontradiktornosti in je očitno kršilo sodno prakso glede obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da ravnanje Komisije glede davčne oprostitve iz leta 1993 ter spoštovanje davčne olajšave iz zakona 22/1993 ni izjemna okoliščina, ki bi lahko upravičila legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih bi bila prepovedana naložitev vračila pomoči na podlagi člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, ker je v nasprotju z načelom varstva legitimnih pričakovanj.

2. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja

dokazov in je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

Sodišče prve stopnje je s tem, da ni izvedlo predlaganega dokaza, kršilo temeljno pravico do poštenega sojenja, ki jo ima pritožnik, saj je zavrnilo izvedbo dokaza, ki je za pritožnika bistven, in tako kršilo njegovo pravico do obrambe, glede na to, da je bil njegov predlog zavržen z utemeljivijo, da ni dokazal ravno tega, kar je želel potrditi z neizvedenim dokazom: če ni bilo že izrecno dokončno stališče Komisije o pritožbi iz leta 1994 zoper v bistvu enak ukrep iz leta 1993, ki jo je ta zavrnila, izjemna okoliščina, pa je to bilo vsaj ravnanje Komisije, saj je povzročilo nastanek legitimnih pričakovanj o pravilnosti davčnih ukrepov iz leta 1993, kar je privedlo do sprejetja spornega davčnega ukrepa leta 1996.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi z načrtom davčnih pomoči za naložbe v Baskiji (UL L 134, str. 25).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 25. novembra 2009 – Charles Defossez proti Christian Wiart, likvidacijski upravitelj družbe Sotimon SARL, Office national de l'emploi, CGEA de Lille

(Zadeva C-477/09)

(2010/C 37/19)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Charles Defossez

Tožene stranke: Christian Wiart, likvidacijski upravitelj družbe Sotimon SARL, Office national de l'emploi (fonds de fermeture d'entreprises), CGEA de Lille

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 8a Direktive Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (80/987/EGS) ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 ⁽²⁾ – ki v odstavku 1 določa, da kadar je podjetje, ki opravlja dejavnosti na ozemljih vsaj dveh držav članic, plačilno nesposobno, je za pokrivanje neporavnanih terjatev delodajalca odgovorna ustanova v državi članici, na ozemlju katere delavci opravljajo delo ali ga običajno opravljajo, v odstavku 2 pa, da se obseg pravic delavcev določi z zakonom, ki ureja pristojno jamstveno ustanovo – treba razlagati tako, da določa pristojno ustanovo ob izključitvi vseh drugih, oziroma ali ga je treba ob upoštevanju cilja direktive, in sicer krepitve pravic delavcev, ki uveljavljajo svojo svobodo gibanja, in člena 9(1) te direktive, v skladu s katerim ta ne vpliva na pravico držav članic, da uporabljajo ali uvajajo zakone in druge predpise, ki so za delavce ugodnejši, razlagati tako, da delavcu ne odvzema pravice, da namesto jamstva te ustanove uveljavlja ugodnejše jamstvo ustanove, pri kateri se v skladu z nacionalnim pravom zavaruje in plačuje prispevke njegov delodajalec?

⁽¹⁾ UL L 283, str. 23.

⁽²⁾ UL L 270, str. 10.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia provincial de Tarragona (Španija) 30. novembra 2009 – Kazenski postopek proti Magattu Gueyu

(Zadeva C-483/09)

(2010/C 37/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia provincial de Tarragona

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Magatte Gueye

Drugi stranki: Ministerio Fiscal in Eva Caldes

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pravico žrtve, da se jo razume, iz uvodne izjave 8 preambule Okvirnega sklepa ⁽¹⁾ razlagati kot pozitivno obveznost državnih oblasti, ki so pristojne za pregon in kaznovanje kaznivih dejanj, da se žrtvi omogoči, da izrazi svoje mnenje, razmišljanje in stališče o neposrednih učinkih, ki jih lahko ima na njeno življenje naložitev kazni storilcu kaznivega dejanja, s katerim ima družinski odnos ali odnos intenzivne naklonjenosti?
2. Ali je treba člen 2 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da dolžnost držav, da priznajo pravice in pravne interese žrtve, nalaga upoštevanje njenega mnenja, kadar lahko kazenske posledice postopka v bistvenem in neposredno ogrozijo njeno pravico do svobodnega razvoja osebnosti in zasebnega in družinskega življenja?
3. Ali je treba člen 2 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da državne oblasti ne morejo zavrniti upoštevanja svobodne volje žrtve, kadar nasprotuje naložitvi ali ohranitvi ukrepa prepovedi približevanja, kadar je storilec kaznivega dejanja družinski član in ne obstaja objektivno tveganje ponovitve kaznivega dejanja, kadar se presoja raven osebne, družbene, kulturne in čustvene sposobnosti, ki izključuje možnost podreditve storilcu kaznivega dejanja nasilja, ali pa tako, da je v vsakem primeru treba ohraniti primarnost tega ukrepa glede na posebno vrsto kaznivih dejanj?
4. Ali je treba člen 8 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ, ki določa, da države zagotovijo primerno raven zaščite za žrtve, razlagati tako, da omogoča splošno in obvezno naložitev ukrepov prepovedi približevanja ali stikov kot stranskih kazni v vseh primerih, v katerih je oseba žrtev kaznivih dejanj družinskega nasilja, ali pa zahteva, da se opravi individualizirana obravnava, ki omogoči, da se v vsakem primeru določi ustrezna raven varstva glede na nasprotujoče si interese?
5. Ali je treba člen 10 Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da omogoča, da se na splošno izključi poravnavanje v kazenskih postopkih o kaznivih dejanjih družinskega nasilja glede na posebno vrsto teh kaznivih dejanj, ali pa je treba omogočiti poravnavanje tudi v teh vrstah postopkov, tako da se v vsakem primeru tehtajo nasprotujoči si interesi?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 15. marca 2001 o položaju žrtev v kazenskem postopku (UL L 82, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal da Relação do Porto (Portugalska) 30. novembra 2009 – Manuel Carvalho Ferreira Santos proti Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Zadeva C-484/09)

(2010/C 37/21)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal da Relação do Porto

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Tožena stranka: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Skupnosti, zlasti člen 3(1) Prve direktive (72/166/EGS) ⁽¹⁾, člen 2(1) Druge direktive (84/5/EGS) ⁽²⁾ in člen 1 Tretje direktive (90/232/EGS) ⁽³⁾, kot jih razlaga Sodišče Evropskih skupnosti, nasprotuje možnosti, da se ob trčenju vozil, za katero ni kriv nobeden od voznikov in v katerem je eden od voznikov (oškodovanec, ki zahteva odškodnino) utrpel telesne poškodbe in mu je nastala materialna škoda, odgovornost za škodo od nevarne stvari ali nevarne dejavnosti porazdeli (člen 506(1) in (2) portugalskega civilnega zakonika), kar neposredno vpliva na znesek odškodnine, ki ga dobi oškodovanec za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki izvira iz utrpljenih telesnih poškodb (saj se zaradi te porazdelitve odgovornosti za škodo od nevarne stvari ali nevarne dejavnosti znesek odškodnine sorazmerno zmanjša)?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L 103, str. 1).

⁽²⁾ Druga direktiva Sveta z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL 1984, L 8, str. 17).

⁽³⁾ Tretja direktiva Sveta z dne 14. maja 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL L 129, str. 33).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 1. decembra 2009 – Viamex Agrar Handels GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-485/09)

(2010/C 37/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Viamex Agrar Handels GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se točka 48(5) Poglavja VII Priloge k Direktivi Sveta 91/628/EGS z dne 19. novembra 1991 o zaščiti živali med prevozom in spremembi direktiv 90/425/EGS in 91/496/EGS ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/29/ES z dne 29. junija 1995 o spremembi Direktive 91/628/EGS o zaščiti živali med prevozom ⁽²⁾, uporablja za prevoze po železnici?
2. Ali je sodišče pri odločanju v zadevi, v kateri kršitev Direktive 91/628/EGS ni pripeljala do pogina živali, na splošno dolžno preverjati, ali so pristojni organi države članice uporabili določbe člena 5(3) Uredbe Komisije (ES) št. 615/98 z dne 18. marca 1998 z izvedbenimi določbami za pravila za nadomestila za uvoz v povezavi z varstvom živečega goveda med prevozom ⁽³⁾ v skladu z načelom sorazmernosti?

⁽¹⁾ UL L 340, str. 17.

⁽²⁾ UL L 148, str. 52.

⁽³⁾ UL L 82, str. 19.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Hof van beroep te Gent (Belgija) 30. novembra 2009 –
Vandoorne NV proti Belgische Staat**

(Zadeva C-489/09)

(2010/C 37/23)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van beroep te Gent

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vandoorne NV

Tožena stranka: Belgische Staat

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so belgijski predpisi, zlasti člen 58(1) skupaj s členom 77(1), točka 7, WBTW, v nasprotju s členom 27 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ⁽¹⁾, na podlagi katerega lahko države članice sprejmejo ukrepe za poenostavitev, in/ali s členom 11(C)(1) iste direktive, ki ob popolnem ali delnem neplačilu daje pravico do vračila davka na dodano vrednost, če ti nacionalni predpisi (1) določajo poenostavitev obračunavanja davka na dodano vrednost za dobave tobačnih izdelkov, tako da se ta davek pobere le pri viru, in (2) posrednim trgovcem v dobavni verigi, ki so davčni zavezanci in so plačali DDV na te tobačne izdelke, odrekajo pravico do vračila tega davka ob izgubi celotne terjatve, ki ustreza prodajni ceni, ali dela te terjatve?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

**Tožba, vložena 30. novembra 2009 – Komisija Evropskih
skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg**

(Zadeva C-490/09)

(2010/C 37/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Rozet in E. Traversa, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da je v veljavi obdržalo, v sedanjih različici, člen 24 zakonika o socialnem zavarovanju, s katerim je izključena povrnitev stroškov biomedicinskih analiz opravljenih v drugi državi članici pri čemer določa prevzem stroškov teh analiz s strani plačilnih posrednikov, in člen 12 statuta združenja zdravstvenih skladov, ki za povrnitev stroškov biomedicinskih analiz opravljenih v drugi državi članici določa popolno spoštovanje pogojev za izvedbo, določenih v luksemburških nacionalnih konvencijah, ni izpolnilo obveznosti iz člena [49] Pogodbe ES;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska Komisija v tožbi trdi, da je tožena stranka s tem, da je obdržala v veljavi zakonske predpise, s katerimi je izključena povrnitev stroškov biomedicinskih analiz in pregledov, opravljenih v drugih državah članicah, ali, ker je za povrnitev določila popolno spoštovanje pogojev za izvedbo, določenih v luksemburški zakonodaji, kršila načelo svobode opravljanja storitev, določeno v členu 49 ES.

Tožeča stranka kot primer navaja, da nacionalni organi stroške analize in pregledov prevzamejo le v primeru, če so ti opravljeni v okviru ločenega laboratorija za analize, ob popolnem spoštovanju pogojev določenih v luksemburški zakonodaji. V nekaterih državah članicah pa se take analize ne opravijo v laboratoriju, temveč jih opravijo sami zdravniki.

Po mnenju Komisije zadevnih omejitev ni mogoče upravičiti z nujnim razlogom varovanja splošnega interesa, še manj pa gre za nujno potreben in ustrezen ukrep za doseganje zelenega cilja varovanja javnega zdravja.

**Tožba, vložena 1. decembra 2009 – Evropska komisija
proti Portugalski republiki**

(Zadeva C-493/09)

(2010/C 37/25)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in M. Afonso, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 63 PDEU in člena 40 Sporazuma EGP, s tem da je dividende, izplačane nerezidenčnim pokojninskim skladom, obdavčila z višjo stopnjo, kot velja za dividende, izplačane pokojninskim skladom rezidentom na portugalskem ozemlju;
- Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na podlagi določb Estatuto dos Benefícios Fiscais (ureditev davčnih olajšav) in Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (zakon o davku od dohodkov pravnih oseb) velja za dividende, izplačane pokojninskim skladom, ki so ustanovljeni in delujejo po portugalskem pravu, popolna oprostitve davka od dohodkov pravnih oseb, dividende, izplačane nerezidentskim pokojninskim skladom, pa so obdavčene z davkom od dohodkov pravnih oseb s stopnjo od 20 % do 10 % glede na to, ali obstaja dvostranski sporazum med Portugalsko in državo sedeža ter kakšne so njegove določbe. Ta davek od dohodkov pravnih oseb se dokončno odtegne pri viru.

Zaradi različnega obravnavanja, določenega v portugalski davčni zakonodaji v škodo nerezidentskih pokojninskih skladov, so investicije teh skladov v portugalske družbe manj donosne in privlačne. Navedena davčna ureditev je zato omejitvev, ki je prepovedana s členom 63 PDEU in členom 40 Sporazuma EGP.

Diskriminatornega obravnavanja nerezidentskih pokojninskih skladov, ki ima škodljive posledice za konkurenčnost na finančnih trgih Evropske unije in za donos investicij, ki jih opravljajo pokojninski skladi, ni mogoče upravičiti z nobenim od razlogov, ki jih je navedla Portugalska republika.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 2. decembra 2009 – Nokia Corporation proti Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Zadeva C-495/09)

(2010/C 37/26)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nokia Corporation

Tožena stranka: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali lahko neskupnostno blago, ki nosi znamko Skupnosti in je predmet carinskega nadzora v državi članici ter je v tranzitu iz države nečlanice v drugo državo nečlanico, pomeni 'ponarejeno blago' v smislu člena 2(1)(a) Uredbe (ES) št. 1383/2003, če ni nobenih dokazov, ki bi nakazovali, da bo to blago dano v promet v ES, bodisi v skladu s carinskim postopkom ali z nedovoljeno preusmeritvijo?

Tožba, vložena 2. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-500/09)

(2010/C 37/27)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Lozano Palacios in D. Triantafyllou)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga

- Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da je nadaljevala z izvrševanjem ministrskega odloka A1/44351/3608 z dne 12. oktobra 2005 ni izpolnila svojih obveznosti iz Direktive 97/67/ES⁽¹⁾ (kakor je bila spremenjena), kot so razvidne zlasti iz člena 9(1) in (2),

- Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika ovira liberalizacijo poštnih storitev iz Direktive 97/67, ki v zvezi s tem določa dodelitev splošnih dovoljenj ali posameznih licenc na odprti in nediskriminatorni podlagi.

Z grškimi predpisi se pri dodelitvi licenc za poštne tovarnjake od pooblaščenih prevoznikov zahteva, da so sami poštna podjetja, vpisana v ustreznem registru kot imetniki splošnega dovoljenja. Zato je treba korenito prestrukturirati poštno omrežje, podjetjem, ki so nosilci dejavnosti, pa je onemogočena uporaba podizvajalcev, razen če bi se spremenila v podjetja za dajanje tovarnjakov v najem, ob upoštevanju s tem povezanih stroškov.

Poleg tega je v Helenski republiki prevoz težkega tovora dovoljen le z določenimi tovarnjaki, katerih uporaba je omejena na zaprto dejavnost, kar drugim podjetjem onemogoča opravljanje tovrstne storitve.

Helenska republika teh omejitev ni dovolj utemeljila.

(¹) UL L 15, 21.1.1998, str. 14.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Združeno kraljestvo) 4. decembra 2009 – Lucy Stewart proti Secretary of State for Work and Pensions

(Zadeva C-503/09)

(2010/C 37/28)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Upper Tribunal

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lucy Stewart

Tožena stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so dajatve z značilnostmi dajatev za kratkotrajno invalidnost mladih dajatve za bolezen ali dajatve za invalidnost v smislu Uredbe št. 1408/71 (¹)?
2. Če je odgovor na vprašanje 1, da se te dajatve štejejo za dajatve za bolezen:
 - (a) ali je oseba, kot je mati tožeče stranke, ki v nobenem primeru ni zaposlena ali samozaposlena, ker se je upokojila, vseeno „zaposlena oseba“ za namene člena 19 zaradi njene pretekle zaposlenosti ali samozaposlenosti ali se uporabljajo pravila iz členov od 27 do 34 (upokojenci)?
 - (b) Ali je oseba, kot je oče tožeče stranke, ki ni bil zaposlen ali samozaposlen od leta 2001, vseeno „zaposlena oseba“ za namene člena 19 zaradi njegove pretekle zaposlenosti ali samozaposlenosti?
 - (c) Ali je treba tožečo stranko šteti za „upokojenca“ za namene člena 28, ker prejema dajatve na podlagi člena 95b Uredbe št. 1408/71, ne glede na to, da: (i) zadevna tožeča stranka nikoli ni bila zaposlena oseba v skladu s členom 1(a) Uredbe št. 1408/71; (ii) tožeča stranka ni dosegla zakonsko določene starosti za upokojitev; (iii) tožeča stranka spada na osebno področje uporabe Uredbe št. 1408/71 le kot družinski član?
 - (d) Če upokojenec spada v člen 28 Uredbe št. 1408/71, ali lahko družinski član tega upokojenca, ki je vedno prebival z njim in v isti državi, na podlagi člena 28.1 v povezavi s členom 29 zahteva denarno dajatev za bolezen od pristojne institucije, določene s členom 28.2, kadar se te dajatve (če je to potrebno) plačajo družinskemu članu (in ne upokojencu)?
 - (e) Ali je uporaba pogoja, določenega z nacionalnim pravom socialne varnosti – če se ta lahko uporabi (glede na odgovore na točke od (a) do (d) zgoraj) – v skladu s katerim je lahko dodeljena pravica do dajatev za bolezen le osebam, ki so bile v določenem obdobju v pristojni državi članici, skladna z določbami členov 19 in/ali 28 Uredbe št. 1408/71?

3. Če je odgovor na vprašanje 1, da se te dajatve štejejo za dajatve za invalidnost, ali besedilo člena 10 Uredbe št. 1408/71, ki se nanaša na dajatve, „pridobljene po zakonodaji ene ali več držav članic“, pomeni, da države članice v skladu z Uredbo št. 1408/71 ostanejo pristojne za določanje pogojev za dodelitev takih dajatev za invalidnost, ki temeljijo na prebivanju v državi članici ali na dokazanih zahtevanih obdobjih prisotnosti v državi članici, tako da tožeča stranka ne more zatrjevati, da je upravičena do takih dajatev od druge države članice?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti

Tožba, vložena 9. decembra 2009 –Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-510/09)

(2010/C 37/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska Komisija (zastopnika: M. Patakia in G. Zavvos, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Francoska republika, s tem da ni sporočila predloga odloka z dne 13. marca 2006, ki se nanaša na sproti pripravljene mešanice proizvodov iz člena L.253(1) code rural (kmetijski zakonik), v okviru postopka iz Direktive 98/34/ES z dne 22. junija 1998, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES z dne 20. julija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (¹), ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 8(1) te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska komisija toženi stranki očita, da je pred sprejetjem ministrskega odloka, ki se nanaša na uporabo sproti pripravljene

mešanice fitofarmaceutskih proizvodov v interesu kmetijstva, o njem ni obvestila, čeprav ta odlok brez dvoma pomeni tehnično pravilo v smislu Direktive 98/34, zaradi česar bi jo morala obvestiti o predlogu, saj ne gre za izjemo iz člena 10 te direktive.

Komisija meni, da je tožena stranka priznala vsebino kršitve, saj so po prejemu obrazloženega mnenja francoske oblasti Komisijo obvestile o predlogu odloka, ki naj bi razveljavil sporni ministrski odlok in prevzel njegovo vsebino. Vendar pa do vložitve tožbe francoske oblasti tega predloga odloka še vedno niso sprejele oziroma Komisija o tem v nobenem primeru še ni bila obveščena.

(¹) Direktiva 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 o spremembi Direktive 98/34/ES o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L 217, str. 18).

Pritožba, ki jo je 4. decembra 2009 vložila Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 23. septembra 2009 v zadevi T-296/06, Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-511/09 P)

(2010/C 37/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (zastopnik: A. Bentley, QC)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija, IML Industria Meccanica Lombarda Srl

Predlogi pritožnice

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. septembra 2009 v zadevi Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg., Co., Ltd. proti Svetu Evropske unije (T-296/06) v delu, v katerem je bil zavržen prvi del prvega tožbenega razloga na prvi stopnji;

- Uredbo Sveta (ES) št. 1136/2006 ⁽¹⁾ razglasi za nično v delu, v katerem za vzvodne mehanizme, ki jih proizvaja pritožnica, nalaga protidampinško dajatev, ki presega znesek dajatve, ki bi moral biti plačan, če sporna prilagoditev izvozne cene ne bi bila izvedena; in
- Svetu naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da izpodbijana sodba pojmu normalne vrednosti, kot je opredeljen v členu 2(7)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 ⁽²⁾ o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, kakor je bila spremenjena, ne daje pravnega učinka. Zato je v izpodbijani sodbi napačno odločeno, da primerna normalna vrednost, določena v skladu s to določbo, nujno ustreza trenutku, ko zadevni proizvodi zapustijo proizvodnjo na Kitajskem, čeprav je bilo v izpodbijani sodbi sami ugotovljeno, da prodajni stroški tako za domačo prodajo kot za izvoz niso nastali podjetju na Kitajskem, ampak povezanim podjetjem v državi s tržnim gospodarstvom – v Hongkongu. Izpodbijana sodba zaradi te napačne ugotovitve krši člen 2(10) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96, kakor je bila spremenjena, s tem da potrjuje prilagoditev izvozne cene, ki sta jo sprejeli instituciji in je sestavljena iz odbitka prodajnih stroškov ter dobičkov povezanih podjetij v Hongkongu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1136/2006 z dne 24. julija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz vzvodnih mehanizmov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 205, str. 1).

⁽²⁾ UL L 56, str. 1.

Tožba, vložena 10. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-512/09)

(2010/C 37/31)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Iro Dimitriou in A. Margelis)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Helenska Republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2006/66/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS in vsekakor s tem, da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 26(1) te direktive.

- Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/66/ES v nacionalno zakonodajo se je iztekel 26. septembra 2008.

⁽¹⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-513/09)

(2010/C 37/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Peere in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS ⁽¹⁾, vsekakor pa s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz navedene direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/66/ES se je iztekel 26. septembra 2008. Vendar tožena stranka ob vložitvi te tožbe še ni sprejela potrebnih ukrepov za prenos te direktive, nikakor pa o njih še ni obvestila Komisije.

(¹) UL L 266, str. 1.

Tožba, vložena 11. decembra 2009 – Evropska Komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-518/09)

(2010/C 37/33)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska Komisija (zastopnika: I.V. Rogalski in P. Guerra e Andrade, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 56 PDEU,

— s tem da v svoji zakonodaji ne razlikuje med ustanovitvijo in začasnim opravljanjem storitev v zvezi z dejavnostmi prometa z nepremičninami družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov;

— s tem da se od družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov iz drugih držav članic za začasno opravljanje storitev zahteva popolna registracija v InCI, I.P. (Instituto da Construção e do Imobiliário I.P., inštitut za gradbeništvo in nepremičnine);

— s tem da se od družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov iz drugih držav članic

zahteva, da v skladu s portugalsko zakonodajo zavarujejo svojo odgovornost, povezano z njihovo dejavnostjo;

— s tem da se od družb za nepremičninsko posredovanje iz drugih držav članic zahteva, da imajo lasten pozitiven kapital v skladu s portugalsko zakonodajo;

— s tem da za družbe za nepremičninsko posredovanje in nepremičninske posrednike iz drugih držav članic velja popoln disciplinski nadzor InCI, i.P.;

— in ugotovi naj se, da Portugalska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 49 PDEU in 56 PDEU, s tem da lahko družbe za nepremičninsko posredovanje – razen upravljanja nepremičnin za druge – ter nepremičninski posredniki opravljajo izključno svojo dejavnost;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz portugalskega sistema nepremičninskega posredovanja izhaja več omejitev za svobodo opravljanja storitev.

Če se dejavnosti družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov s sedežem ali dejanskim prebivališčem v drugih državah članicah nanašajo na nepremičnine na Portugalskem, velja za te dejavnosti portugalsko pravo.

Portugalska zakonodaja določa sedem pogojev za dostop do dejavnosti družb za nepremičninsko posredovanje. Za dostop do dejavnosti nepremičninskih posrednikov pa določa štiri pogoje.

Pogoji v zvezi s področjem uporabe licence *ratione personae* so restriktivni.

Pogoj v zvezi s strokovno usposobljenostjo je prav tako restriktiven.

Portugalski predpisi o dejavnostih družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov dajejo tradicionalni dejavnosti posredovanja druge značilnosti. Nič več naj ne bi šlo za dejavnost posredovanja, ampak za dejavnost agencije.

Da mora obvezno zavarovanje poklicne odgovornosti izpolnjevati zahteve iz portugalskega prava, naj bi bila neupravičena omejitev.

Zahteva po pozitivnem lastnem kapitalu, določenem v skladu s portugalskim nacionalnim računovodskim sistemom, naj bi bila diskriminatorna omejitev svobode opravljanja storitev.

Dejstvo, da za družbe in posrednike velja disciplinski nadzor portugalske uprave glede izvajanja storitev brez upoštevanja nadzora, ki se nad njimi opravlja že v državi članici, v kateri so ustanovljeni, naj bi pomenilo omejitev v smislu člena 56 PDEU.

Portugalske določbe, ki določajo izključno ali skoraj izključno opravljanje dejavnosti družb za nepremičninsko posredovanje in nepremičninskih posrednikov, pomenijo omejitev svobode ustanavljanja in svobode začasnega opravljanja storitev.

Glede pogojev za dostop se ne razlikuje niti ni mogoče razlikovati med primeri ustanovitve in začasnega opravljanja storitev.

Pogoji za dostop do dejavnosti gradbeništva, kot so določeni v portugalski zakonodaji, so pogoji za ustanovitev. Portugalska zakonodaja ne razlikuje med ustanovitvijo in začasnim opravljanjem storitev.

Omejitev svobode opravljanja storitev in svobode ustanavljanja, ki izhajajo iz portugalske ureditve, ni mogoče upravičiti z razlogi javnega reda.

Čeprav lahko varstvo potrošnikov upraviči nekatere omejitve temeljne svobode opravljanja storitev in svobode ustanavljanja, zadevne omejitve niso sorazmerne.

Zahteva po ustanovitvi za opravljanje storitev in zahteva po licenci, katere namen je preveriti izpolnjevanje pogojev za ustanovitev, nista sorazmerna ukrepa glede svobode opravljanja storitev.

Zlasti ni razumno zahtevati, da namembna država odobri zavarovalno polico.

Zahteva po pozitivnem lastnem kapitalu iz portugalske zakonodaje ni utemeljena z razlogi v zvezi s solventnostjo.

Ni sorazmerno, da za ponudnika storitev velja popoln disciplinski nadzor, ki velja za nepremičninske posrednike in družbe za nepremičninsko posredovanje s sedežem na Portugalskem.

Pritožba, ki jo je 15. decembra 2009 vložila Arkema France SA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 30. septembra 2009 v zadevi T-168/05, Arkema proti Komisiji

(Zadeva C-520/09 P)

(2010/C 37/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Arkema France SA (zastopnik: M. Debroux, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga pritožnice:

— Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2009 v zadevi T-168/05 naj se razveljavi.

— Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

S prvim pritožbenim razlogom pritožnica zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo pravila v zvezi z odgovornostjo za protikonkurenčna ravnanja, ki jih je hčerinska družba izvajala v matični družbi. V zvezi s tem poudarja nasprotje v samemu besedilu izpodbijane sodbe, ker Splošno sodišče v tej sodbi poudarja, da je domneva, da matična družba odločilno vpliva na hčerinsko družbo, navadna domneva, ki se lahko spremeni, če matična družba in/ali hčerinska družba dokažeta samostojnost ravnanja hčerinske družbe, pri čemer hkrati trdi, da je sama naloga matične družbe zagotoviti enotno upravljanje v skupini družb, zlasti s proračunskim nadzorom. Iz tega *de iure* izhaja neizpodbojna domneva odločilnega vpliva matične družbe na hčerinske družbe in ob upoštevanju te trditve Splošnega sodišča naj ne bi bilo mogoče, da bi hčerinska družba dokazala, da na trgu ravna samostojno.

Družba Arkema z drugim pritožbenim razlogom navaja kršitev načela prepovedi diskriminacije, ki izhaja iz neizpodbojnosti domneve odločilnega vpliva matične družbe na hčerinske družbe, ker naj bi se zaradi te domneve udeležence kartela obravnavalo različno glede na to, ali spadajo v skupino družb.

S tretjim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, da se z izpodbijano sodbo krši načelo enakega obravnavanja in pravica do poštenega sojenja, saj naj bi v odgovor na tožbeni razlog v zvezi z bistveno kršitvijo postopka zaradi neobrazložitve Splošno sodišče preučilo le trditve družbe Elf Aquitaine, matične družbe družbe Arkema, ne pa trditve, ki jih je navedla zadnje-navedena. Čeprav Splošno sodišče torej ni zavezano podati natančne obrazložitve vseh razlogovanj strank v sporu, pa mora obrazložitev izpodbijane sodbe tožeči stranki vsaj omogočati, da se natančno seznani z razlogovanjem, ki ga je v zvezi z njo sprejelo Splošno sodišče.

S četrtem in zadnjim pritožbenim razlogom družba Arkema nazadnje zatrjuje kršitev načela sorazmernosti, saj naj bi Komisija pri določanju osnove za sankcijo njen promet upoštevala dvakrat, in napako, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče, ko je trdilo, da Komisija ni imela druge izbire, če ni želela kršiti metode izračuna, določene v smernicah. Splošno sodišče naj bi namreč s tem dalo smernicam Komisije absolutno zavezujočo moč, ki je nimajo. Pritožnica meni, da so te smernice bolj podobne pravilom ravnanja, ki kažejo na prakso, po kateri se je treba ravnati, kot pa pravnim pravilom, ki bi jih morala uprava v vseh okoliščinah upoštevati.

Pritožba, ki jo je vložila Elf Aquitaine SA 15. decembra 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat), razglašeno 30. septembra 2009 v zadevi T-174/05, Elf Aquitaine proti Komisiji

(Zadeva C-521/09 P)

(2010/C 37/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Elf Aquitaine SA (zastopnika: E. Morgan de Rivery in S. Thibault-Liger, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

— Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— na podlagi člena 256 PDEU in člena 56 Protokola št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije v celoti razveljavi odločbo Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2009 v zadevi T-174/05, Elf Aquitaine SA proti Komisiji Evropskih skupnosti;

— ugoti predlogom, vloženim na prvi stopnji;

— posledično, razglasi ničnost členov 1(d), 2(c), 3 in 4(9) Odločbe Komisije C(2004) 4876 konč. z dne 19. januarja 2005 glede postopka na podlagi člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-1/37.773 – AMCA);

— podredno, na podlagi člena 261 PDEU razglasi ničnost ali zniža globo 45 milijonov EUR, solidarno naloženo družbama Arkema SA in Elf Aquitaine s členom 2(c) zgoraj-navedene odločbe Komisije, na podlagi njegove neomejene pristojnosti zaradi objektivnih napak v obrazložitvi in razlogovanju odločbe Sodišča prve stopnje v zadevi T-174/05, kot so navedene v šestih pritožbenih razlogih te pritožbe;

— v vsakem primeru Evropski Komisiji naloži plačilo vseh stroškov, vključno s stroški, ki so nastali družbi Elf Aquitaine pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja šest pritožbenih razlogov.

Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo vseh posledic represivnosti sankcij iz člena 101 PDEU (81 ES). Sodišču prve stopnje zlasti očita, da jo je protipravno izvezl iz področja uporabe načel domneve nedolžnosti in individualizacije kazni, ker ji je pripisal odgovornost za kršitev, ki jo je storila njena hčerinska družba, čeprav naj bi navedbe pritožnice dokazovale, da ni osebno storila nobene kršitve in da celo ni vedela za sporno kršitev, ko je bila ta storjena.

Družba Elf Aquitaine z drugim pritožbenim razlogom navaja kršitev pravice do obrambe, ki je posledica napačne razlage načel pravičnosti in enakosti orožij. V izpodbijani sodbi naj bi namreč Sodišče prve stopnje menilo, da je bilo načelo enakosti

orožij v obravnavani zadevi upoštevano, saj je tožeča stranka v upravnem postopku lahko učinkovito predstavila svoje stališče in se je prvič seznanila s kršitvami, ki se ji očitajo, iz ugotovitev o možnih kršitvah. Tožeča stranka meni, da je ta razlaga napačna, saj zanika potrebo po upoštevanju pravice tožeče stranke do obrambe že v fazi predhodne preiskave niti ne upošteva tega, da mora Komisija tako preiskavo izvajati nepristransko – obremenilno in razbremenilno – v zvezi z vsemi osebami, osumljenimi kršitve.

Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom Sodišču prve stopnje očita, da je večkrat napačno uporabilo pravo v zvezi z obveznostjo obrazložitve. Te napake naj bi se nanašale tako na presojo vsebine in natančnosti obrazložitve, ki se od Komisije zahteva, kot na samo vsebino izpodbijane sodbe, ki naj bi vsebovala več protislovnih trditev.

Družba Elf Aquitaine s četrtem pritožbenim razlogom navaja kršitev člena 263 PDEU (230 ES), ker naj bi Sodišče prve stopnje prekoračilo omejitve nadzora zakonitosti s tem, da je s svojo presojo glede možnosti pripisovanja kršitve, ki jo stori hčerinska družba, njeni družbi materi nadomestilo neobrazloženo in pomanjkljivo presojo iz odločbe Komisije.

Pritožnica s petim pritožbenim razlogom, ki ima štiri dele, Sodišču prve stopnje očita, da ni upoštevalo predpisov v zvezi z odgovornostjo za protikonkurenčne prakse. Sodišče prve stopnje naj bi namreč, namesto da je potrdilo domnevo odgovornosti družbe matere za ravnanja njene hčerinske družbe, moralo preveriti, ali je Komisija dokazala dejansko vpletenost pritožnice v poslovanje svoje hčerinske družbe.

Pritožnica s šestim in zadnjim pritožbenim razlogom nazadnje podredno trdi, da če zaradi napak in kršitev Sodišča prve stopnje odločba Komisije ne bi bila razveljavljena, bi moralo Sodišče vsaj razglasiti ničnost ali znižati globo, ki ji je bila naložena solidarno kot sotorilki.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal administratif de Paris (Francija) 12. novembra 2009 – Ville de Lyon proti Caisse des dépôts et consignations

(Zadeva C-524/09)

(2010/C 37/36)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal administratif de Paris

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ville de Lyon

Tožena stranka: Caisse des dépôts et consignations

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je posredovanje ali zavrnitev posredovanja informacij iz odstavka 12 Priloge XVI k Uredbi (ES) št. 2216/2004 z dne 21. decembra 2004 ⁽¹⁾ samo v pristojnosti osrednjega upravitelja ali tudi upravitelja nacionalnega registra?
2. Če je v pristojnosti upravitelja nacionalnega registra, ali je treba te informacije šteti za „informacije o emisijah v okolje“ v smislu člena 4 Direktive 2003/4/ES z dne 28. januarja 2003 ⁽²⁾, zoper katere ni mogoče uveljavljati „zaupnost poslovnih ali industrijskih informacij“, oziroma ali posredovanje teh informacij urejajo posebni predpisi o zaupnosti?
3. Če veljajo posebni predpisi o zaupnosti, ali se teh informacij ne sme posredovati pred iztekom petletnega roka petih let oziroma ali se ta rok nanaša le na dodeljevanje pravic vsakih pet let na podlagi Direktive 2003/87/ES z dne 13. oktobra 2003 ⁽³⁾?
4. Če velja ta petletni rok, ali člen 10 Uredbe št. 2216/2004 z dne 21. decembra 2004 dopušča odstopanja in ali je mogoče na podlagi tega člena zavrniti odstopanje lokalnemu organu, ki zaprosi za te informacije zaradi pogajanj v zvezi s pogodbo o prenosu javne storitve mestnega ogrevanja?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2216/2004 z dne 21. decembra 2004 za standardiziran in zavarovan sistem registrov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbo 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 386, str. 1).
⁽²⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL 41, str. 26).
⁽³⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, str. 32).

Tožba, vložena 18. decembra 2009 – Evropska komisija proti Helenski republiki**(Zadeva C-534/09)**

(2010/C 37/37)

Jezik postopka: grščina

Stranki*Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopnika: M. Patakia in A. Alcover San Pedro)*Tožena stranka:* Helenska republika**Predloga tožeče stranke**

Tožeča stranka predlaga,

— naj se ugotovi, da je Helenska republika kršila obveznosti iz člena 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva IPPC), s tem da ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi bi zagotovila, da bi pristojni organi z dovoljenji v skladu s členoma 6 in 8 ali, kadar je to primerno, tako da na novo preučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo,

poskrbeli, da obstoječi obrati delujejo v skladu z zahtevami iz členov 3, 7, 9, 10, 13, 14(a) in (b) ter 15(2), najpozneje 30. oktobra 2007, kar pa ne vpliva na posebno zakonodajo Skupnosti;

— naj se Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz člena 5(1) v povezavi s členom 2(4) Direktive IPPC je razvidno, da morajo države članice zagotoviti, da pristojni organi z dovoljenji v skladu s členoma 6 in 8 ali, kadar je to primerno, tako da na novo preučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo, poskrbijo, da obstoječi obrati delujejo najkasneje 30. oktobra 2007 v skladu z zahtevami iz Direktive.

Glede na odgovor grških organov na obrazloženo mnenje Komisije približno 47 % obratov, ki delujejo v Grčiji (148 od 314), nima dovoljenja IPPC. Helenska republika zato priznava, da dovoljuje delovanje velikemu številu obratov IPPC, ne da bi jim bilo izdano ustrezno dovoljenje.

Helenska republika naj ne bi predložila nobene utemeljitve ali dodatne razlage za rast števila zadevnih obratov, niti naj ne bi po odgovoru na obrazloženo mnenje sporočila nadaljnjega poteka.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Solvay proti Komisiji

(Zadeva T-57/01) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Zloraba prevladujočega položaja — Trg sode v Skupnosti (z izjemo Združenega kraljestva in Irske) — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 82 ES — Sporazumi o nabavi za izredno dolgo obdobje — Popust za zvestobo — Zastaranje pooblastila Komisije za naložitev glob ali sankcij — Razumen rok — Bistvene določbe postopka — Upoštevni geografski trg — Obstoj prevladujočega položaja — Zloraba prevladujočega položaja — Pravica dostopa do spisa — Globa — Teža in trajanje kršitve — Obteževalne okoliščine — Ponovitev kršitve — Olajševalne okoliščine“)

(2010/C 37/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Solvay SA (Bruselj, Belgija) (zastopniki: L. Simont, P. A. Foriers, G. Block, F. Louis in A. Vallery, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Oliver in J. Currall, zastopnika, skupaj z N. Coutrelis, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/6/ES z dne 13. decembra 2000 v zvezi s postopkom na podlagi člena 82 [ES] (zadeva COMP/33.133 – C: Natrijev karbonat – Solvay) (UL 2003, L 10, str. 10), in podredno, predlog za odpravo ali zmanjšanje globe, naložene tožeči stranki.

Izrek

1. Globa, ki se naloži družbi Solvay SA v členu 2 Odločbe Komisije 2003/6/ES z dne 13. decembra 2000 v zvezi s postopkom na podlagi člena 82 [ES] (zadeva COMP/33.133 – C: Natrijev karbonat – Solvay), znaša 19 milijonov EUR.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Tožeča stranka nosi svoje stroške in 95 % stroškov Evropske komisije.

4. Komisija nosi 5 % svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 161, 2.6.2001.

Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Solvay proti Komisiji

(Zadeva T-58/01) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg sode v Skupnosti — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Sporazum, s katerim je podjetju zagotovljena minimalna tonaža prodaj v državo članico in nakup potrebnih količin za doseg te minimalne tonaže — Zastaranje pooblastila Komisije za naložitev glob ali sankcij — Razumen rok — Bistvene določbe postopka — Vpliv na trgovino med državami članicami — Pravica do dostopa do spisa — Globa — Teža in trajanje kršitve — Obteževalne in olajševalne okoliščine“)

(2010/C 37/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Solvay SA (Bruselj, Belgija) (zastopniki: L. Simont, P. A. Foriers, G. Block, F. Louis in A. Vallery, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Oliver in J. Currall, zastopnika, skupaj z N. Coutrelis, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/5/CE z dne 13. decembra 2000 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/33.133 – B: Natrijev karbonat – Solvay, CFK) (UL 2003, L 10, str. 1) in, podredno, predlog za odpravo ali zmanjšanje globe, naložene tožeči stranki.

Izrek

1. Člen 1 Odločbe Komisije 2003/5/ES z dne 13. decembra 2000 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/33.133 – B: Natrijev karbonat – Solvay, CFK) se razglasi za ničnega v delu, v katerem je ugotovljeno, da je družba Solvay SA leta 1990 kršila določbe člena 81 ES.

2. Globa, naložena družbi Solvay, znaša 2,25 milijona EUR.
3. Tožba se v preostalem zavrne.
4. Tožeča stranka nosi tri četrtine svojih stroškov in tri četrtine stroškov Evropske komisije.
5. Komisija nosi četrtino svojih stroškov in četrtino stroškov tožeče stranke.

(¹) UL C 161, 2.6.2001.

Sodba Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2009 – Arizmendi in drugi proti Svetu in Komisiji

(Združene zadeve T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 in T-484/04) (¹)

(„Nepogodbena odgovornost — Carinska unija — Postopek zaradi neizpolnitve obveznosti — Obrazloženo mnenje — Ukinitve monopola ladjarskih posrednikov v francoski zakonodaji — Dovolj resna kršitev — Vzročna zveza“)

(2010/C 37/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Jean Arizmendi (Bayonne, Francija), in 60 drugih tožečih strank, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi (zastopniki: v zadevi T-440/03, J. F. Péricaud, P. Péricaud in M. Tournois in, v zadevah T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 in T-484/04, J.-F. Péricaud in M. Tournois, odvetniki)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva J. P. Jacqué in M. Giorgi Fort, nato F. Florindo Gijón in M. Balta, zastopniki); in Evropska komisija (zastopnika: X. Lewis in, v zadevi T-121/04, X. Lewis in B. Stromsky, zastopnika)

Intervenient v podporo tožečih strank v zadevi T-440/03: Chambre nationale des courtiers maritimes de France (Pariz, Francija) (zastopnik: J.-F. Péricaud, odvetnik)

Predmet

Odškodninski zahtevek na podlagi členov 235 ES in 288, drugi odstavek, ES, s katerim se zahteva, da se Skupnosti naloži povračilo škode, ki je nastala zaradi ukinitve monopola francoskih ladjarskih posrednikov.

Izrek

1. Tožbe se zavrnejo.
2. Jean Arizmendi in 60 drugih tožečih strank, katerih imena so navedena v prilogi, nosijo svoje stroške kot tudi stroške Sveta Evropske unije in Evropske komisije.
3. Chambre nationale des courtiers maritimes de France nosi svoje stroške.
4. Svet in Komisija nosita svoje stroške, ki jih je povzročila intervencija Chambre nationale des courtiers maritimes de France.

(¹) UL C 59, 6.3.2004.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – EDF proti Komisiji

(Zadeva T-156/04) (¹)

(„Državne pomoči — Pomoči, ki so jih EDF dodelili francoski organi — Odločba, s katero je bila pomoč razglašena za nezdržljivo s skupnim trgov in s katero je bilo odrejeno njeno vračilo — Procesne pravice upravičenca do pomoči — Vpliv na trgovino med državami članicami — Merilo zasebnega investitorja“)

(2010/C 37/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Électricité de France (EDF) (Pariz, Francija) (zastopnik: M. Debroux, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Buendía Sierra in C. Giolito, zastopnika)

Intervenient v podporo tožeče stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in A.-L. Vendrolini, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Iberdrola, SA (Bilbao, Španija) (zastopnika: J. Ruiz Calzado in É. Barbier de La Serre, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti členov 3 in 4 odločbe Komisije o državnih pomočeh v korist EDF in sektorju elektroenergetske in plinske industrije (C 68/2002, N 504/2003 in C 25/2003), sprejete 16. decembra 2003.

Izrek

1. Člena 3 in 4 odločbe Komisije o državnih pomočeh v korist EDF in sektorju elektroenergetske in plinske industrije (C 68/2002, N 504/2003 in C 25/2003), sprejete 16. decembra 2003, se razglasita za nična.
2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške Électricité de France (EDF).
3. Francoska republika nosi svoje stroške.
4. Iberdrola, SA nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 179, 10.7.2004.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. decembra 2009 – Cofac proti Komisiji

(Zadeva T-158/07) ⁽¹⁾

(„ESS — Znižanje finančne pomoči — Izobraževalne dejavnosti — Pravica do obrambe — Pravica do izjave“)

(2010/C 37/42)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranke

Tožeča stranka: Cofac – Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lizbona, Portugalska) (zastopniki: L. Gomes, J. Ortigão in C. Peixoto, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Guerra e Andrade in A. Steiblytė, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije D (2005) 13066 z dne 3. junija 2005 o znižanju zneska pomoči Evropskega socialnega sklada (ESS), ki je bila dodeljena tožeči stranki z odločbo C (88) 0831 z dne 29. aprila 1988, za izobraževalne dejavnosti (zadeva št. 880707 P1).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Cofac – Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 155, 7.7.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 10. decembra 2009 – Cofac proti Komisiji

(Zadeva T-159/07) ⁽¹⁾

(„ESS — Znižanje finančne pomoči — Ukrepi usposabljanja — Pravica do obrambe — Pravica do izjave“)

(2010/C 37/43)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Cofac – Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lizbona, Portugalska) (zastopniki: L. Gomes, J. Ortigão in C. Peixoto, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Guerra e Andrade in A. Steiblytė, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije D(2004) 24253 z dne 9. novembra 2004, s katero je bila tožeči stranki znižana finančna pomoč Evropskega socialnega sklada (ESS), ki so ji bila odobrena z Odločbo C(87) 0860 z dne 30. aprila 1987 za ukrepe usposabljanja (spis 870927 P1).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. La Cofac – Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL naj se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 155, 7.7.2007.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 11. decembra 2009 –
Giannopoulos proti Svetu**(Zadeva T-436/07 P) ⁽¹⁾

(„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Zaposlovanje
— Razvrstitev v naziv — Zahteva za revizijo razporeditve —
Člen 31(2) Statuta“)

(2010/C 37/44)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem,
Belgija) (zastopnika: S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvet-
nika)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika:
M. Bauer in I. Šulce, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije
(drugi senat) z dne 20. septembra 2007 v zadevi Nikos Gianno-
poulos proti Svetu (F-111/06, še neobjavljena v ZODl.) za razve-
ljavitev te sodbe.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. N. Giannopoulos in Svet Evropske unije nosita vsak lastne stroške
v okviru pritožbenega postopka.

⁽¹⁾ UL C 22, 26.1.2008.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 –
Notartel proti UUNT – SAT.1 (R.U.N.)**(Zadeva T-490/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava
besedne znamke Skupnosti R.U.N. — Prejšnje besedne nacio-
nalne znamke in znamke Skupnosti ‚ran‘ — Relativni razlog
za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES)
št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) —
Obveznost obrazložitve — Člen 73 Uredbe št. 40/94 (postal
člen 75 Uredbe št. 207/2009) — Delna zavrnitev regi-
stracije“)

(2010/C 37/45)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Notartel SpA – Società informatica del Notariato
(Rim, Italija) (zastopnika: M. Bosshard in M. Balestrieri, odvet-
nika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke
in modeli) (zastopnik: A. Sempio, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka pred Splošnim
sodiščem: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH (Berlin, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne
22. oktobra 2007 (zadeva R 1267/2006-4) v zvezi s
postopkom z ugovorom med družbama SAT.1 SatellitenFern-
sehen GmbH in Notartel SpA – Società informatica del Nota-
riato.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Notartel SpA – Società informatica del Notariato se
naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 64, 8.3.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – Trubion Pharmaceuticals proti UUNT – Merck (TRUBION)(Zadeva T-412/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti TRUBION — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti TriBion Harmonis — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 37/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Trubion Pharmaceuticals, Inc. (Seattle, Washington, Združene države) (zastopnik: C. Hertz-Eichenrode, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje: Merck KGaA (Darmstadt, Nemčija) (zastopniki: sprva M. Best in R. Freitag, nato M. Best in U. Pflegar, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. julija 2008 (zadeva R 1605/2007-2), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama Trubion Pharmaceuticals, Inc. in Merck KGaA.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Trubion Pharmaceuticals, Inc. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 301, 22.11.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – Media-Saturn proti UUNT (BEST BUY)(Zadeva T-476/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti BEST BUY — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoje razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 37/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Media-Saturn-Holding GmbH (Ingolstadt, Nemčija) (zastopniki: sprva K. Lewinsky, nato C.-R. Haarmann in E. Warnke, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 28. avgusta 2008 (zadeva R 0591/2008-4) v zvezi s predlogom za registracijo figurativne znamke BEST BUY kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Media-Saturn-Holding GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 327, 20.12.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Giordano Enterprises proti UUNT – Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)

(Zadeva T-483/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti GIORDANO — Prejšnja nacionalna besedna znamka GIORDANO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Delna zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)“)

(2010/C 37/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožena stranka: Giordano Enterprises Ltd (F.T. Labuan, Malezija) (zastopnik: M. Nentwig, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Splošnim sodiščem: José Dias Magalhães & Filhos L^{da} (Arrifana Vfr, Portugalska) (zastopnik: J. M. João, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. julija 2008 (zadeva R 1864/2007-2) glede postopka z ugovorom med José Dias Magalhães & Filhos L^{da} in Giordano Enterprises Ltd.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Giordano Enterprises Ltd. se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

⁽¹⁾ UL C 19, 24.1.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2009 – Inet Hellas proti Komisiji

(Zadeva T-107/06) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Izvajanje domene.eu najvišje ravni — Registracija domene „co“, kot domene druge ravni — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost“)

(2010/C 37/49)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožena stranka: Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) (Atene, Grčija) (zastopnik: V. Chatzopoulos, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Zavvos in E. Montaguti, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe, ki naj bi bila navedena v dopisu Komisije z dne 31. januarja 2006, ki se nanaša na dejstvo, da je subjekt, pristojen za organizacijo, administracijo in upravljanje domene „eu“ najvišje ravni, zavrnil predlog tožeče stranke za registracijo domene „co“, kot domene druge ravni.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot nedopustna.
2. Družbi Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 190, 12.8.2006.

Sklep Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2009 – Deltalinqs in SVZ proti Komisiji(Zadeva T-481/07) ⁽¹⁾

(„Državne pomoči — Shema pomoči, ki so jo belgijski organi namenili za kombinirani prevoz po celinskih plovni poteh — Odločba Komisije o nenasprotovanju — Ničnostna tožba združenj, ki zastopajo interese podjetij iz pristaniškega območja v Rotterdamu — Neobstoj znatne prizadetosti konkurenčnega položaja — Očitna nedopustnost“)

(2010/C 37/50)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeci stranki: Deltalinqs (Rotterdam, Nizozemska); in SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam (Rotterdam) (zastopnik: M. Meulenbelt, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Conte in S. Noë, zastopnika)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Vlaams Gewest (Bruselj, Belgija); in Waterwegen en Zeekanaal NV (Willebroek, Belgija) (zastopnik: Y. van Gerven, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe C(2007)1939 konč. Komisije z dne 10. maja 2007, sprejete po postopku predhodne preučitve iz člena 88(3) ES, o nenasprotovanju v zvezi s shemo pomoči, ki jo Vlaams Gewest (flamska regija, Belgija) določa za kombinirani prevoz po celinskih plovni poteh (državna pomoč N 682/06 - Belgija).

Izrek

1. Tožba se zavrne kot očitno nedopustna.

2. Deltalinqs in SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam nosita svoje stroške in stroške Komisije.

3. Vlaams Gewest in Waterwegen en Zeekanaal NV nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 64, 8.3.2008.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Cattin proti Komisiji(Zadeva T-194/08) ⁽¹⁾

(„Nepogodbena odgovornost — ERS — Seznam izvoznih, upravičenih do poplacha terjatev do Srednjeafriške republike — Neobstoj vpisa — Zastaranje — Nedopustnost“)

(2010/C 37/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeci stranki: R. Cattin & Cie (Bimbo, Srednjeafriška republika) in Yves Cattin (Cadiz, Španija) (zastopnik: B. Wägenbaur, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: A. Bordes, zastopnik)

Predmet

Odškodninska tožba za povračilo škode, ki naj bi jo tožeci stranki utrpeli zaradi odločitve Komisije, da ju ne vključi na seznam izvoznih, ki so upravičene do tega, da se jim iz sredstev Evropskega razvojnega sklada poplačajo terjatve zoper državno ustanovo Srednjeafriške republike.

Izrek

1. Tožba se kot očitno nedopustna zavrže.

2. R. Cattin & Cie in Yves Cattin nosita svoje stroške in stroške, ki jih je prijavila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 197, 2.8.2008.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Nijs proti Računskemu sodišču(Zadeva T-567/08 P) ⁽¹⁾

(„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Odločba, da pritožnik v napredovalnem obdobju 2005 ne napreduje — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna, delno pa očitno neutemeljena“)

(2010/C 37/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (zastopnik: F. Rollinger, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Računsko sodišče Evropske unije (zastopniki: T. Kennedy, J.-M. Stenier in G. Corstens, zastopniki)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 9. oktobra 2008 v zadevi Nijs proti Računskemu sodišču (F-49/06, še neobjavljena v ZODl.), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe.

Izrek

1. Pritožba se zavrže.
2. Bart Nijs nosi svoje stroške in stroške, ki jih je v tem postopku priglasilo Računsko sodišče Evropske unije.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Vereniging Milieudefensie in Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht proti Komisiji

(Zadeva T-396/09 R)

(„Začasna odredba — Obveznost držav članic, da varujejo in izboljšujejo kakovost zunanje zraka — Odstopanje, dovoljeno državi članici — Zavrnitev ponovne proučitve Komisije — Predlog za odložitev izvršitve in sprejetje začasnih ukrepov — Nedopustnost“)

(2010/C 37/53)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeči stranki: Vereniging Milieudefensie (Amsterdam, Nizozemska) in Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Nizozemska) (zastopnik: A. van den Biesen, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Oliver, W. Roels in A. Alcover San Pedro, zastopniki)

Predmet

Predlog: prvič, odložitev izvršbe Odločbe C (2009) 6121 z dne 28. julija 2009, s katero je bil za nedopusten razglašen predlog tožečih strank, s katerim sta Komisiji predlagali, naj ponovno prouči svojo Odločbo C (2009) 2560 konč. z dne 7. aprila 2009, s katero je bilo Kraljevini Nizozemski dovoljeno začasno odstopanje od njenih obveznosti na področju boja proti onesnaženju zunanje zraka, in drugič, sprejetje začasnih ukrepov, s katerimi bi se Kraljevini Nizozemski naročilo čimprejšnje izpolnjevanje teh obveznosti.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 55, 7.3.2009.

Tožba, vložena 9. novembra 2009 – Escola Superior Agrária de Coimbra proti Komisiji**(Zadeva T-446/09)**

(2010/C 37/54)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki**

Tožeča stranka: Escola Superior Agrária de Coimbra (Bencanta, Portugalska) (zastopnik: J. Pais do Amaral, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predloga tožeče stranke

— Za nično naj se razglasi odločba Komisije D(2009)224268 z dne 9. septembra 2009;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Neobstoj utemeljitve glede zahteve za vračilo zneska iz točke 8 dopisa z dne 12. avgusta 2009

Kršitev točk 21.2 in 22 standardnih upravnih določb v zvezi z drugimi zneski, ker je obstajal sistem beleženja časa, ki ga za projekt porabil vsak udeleženec, pri čemer sta se navedla ime osebe in dejansko porabljen čas.

Napačno ugotovljeno dejansko stanje, saj uprava lahko deluje le, če je prepričana, da so dejstva točna, zgolj dvom uprave o tem, ali je bil čas, naveden na *timesheets*, dejansko porabljen, ne zadostuje, saj je dokazno breme na strani Komisije.

Napačne predpostavke, saj ne obstaja pisna obveznost, da je treba uporabiti drug sistem beleženja časa opravljanja dela, in ne navedeni sistem *timesheets*. Zato med izvajanjem pogodbe, ko ni več mogoče spremeniti prejšnjega legitimnega postopka beleženja časa, porabljenega za projekt, to je s *timesheets*, Komisija ne more legitimno zahtevati več, kot je bilo prej odločeno ali zapisano v pogodbi. Poleg tega naj bi bilo nesorazmerno zahtevati beleženje porabljenega časa s fotografijami.

Izpodbijani akt naj bi kršil načela dobre vere, zaupanja v pravo, preglednosti, sorazmernosti, razumnosti in dobre uprave, ker so pravila o načinu beleženja časa nova, kar je poleg tega potrjeno z dejstvom, da so ta ista pravila izrecno in jasno navedena v kasnejših različicah zadevnega programa.

Napačna presoja dejanskega stanja, saj obseg zahtevanega vračila ni sorazmeren z vsebino in vrsto domnevno ugotovljenih nepravilnosti, saj naj ne bi bilo mogoče doseči rezultatov, ki odražajo deseto mesto od približno 200 projektov, ne da bi se porabilo precej več časa od tistega, ki je dejansko plačan (pri čemer je odštet znesek, ki ga je treba vrniti).

Pritožba, ki jo je 9. novembra 2009 vložil Rinse van Arum zoper sodbo, ki jo je 10. septembra 2009 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-139/07, van Arum proti Parlamentu**(Zadeva T-454/09 P)**

(2010/C 37/55)

*Jezik postopka: nizozemščina***Stranki**

Pritožnica: Rinse van Arum (Winksele, Belgija) (zastopnik: W. van den Muijsenbergh, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi pritožnice:

— pritožbo in v njej navedene predloge in očitke naj se razglasi za dopustne; in

— sodbo Sodišča za uslužbenca (drugi senat) z dne 10. septembra 2009 v zadevi F-139/07 naj se razveljavi; in

— naj Splošno sodišče odloči samo in razveljaviti sklep, ki vsebuje ocenjevalno poročilo tožeče stranke; in

— Parlamentu naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je imela tožeča stranka v postopkih na dveh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnica navaja te razloge:

- Kršitev členov od 1 do 9 splošnih izvedbenih pravil o uporabi člena 43 Kadrovskih predpisov za uradnike ter členov 15(2) in 87(1) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije in določb Navodil za ocenjevanje;
- Kršitev člena 19 splošnih izvedbenih pravil in obveznosti obrazložitve;
- Kršitev načela kontradiktornosti postopka, enakosti strank in pravice do obrambe;
- Kršitev pravice glede skladnosti ocene in dodeljenih točk, pravice do obrambe in načela dobrega upravljanja;
- Kršitev člena 90 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih Skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) zaradi uporabe dokumentov, ki niso v spisu, in kršitev načela kontradiktornosti postopka, in zaradi prevalitve dokaznega bremena na škodo pritožnice, ter kršitev obveznosti obrazložitve;
- Kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ker je končni ocenjevalec zaradi malomarnosti upošteval napačne elemente, in kršitev pravnih načel v zvezi z dokaznim bremenom;
- Nepravilna uporaba prava, sodne prakse in pravnih načel v povezavi s členom 90 Kadrovskih predpisov, dolžnosti skrbnega ravnanja, skrbnosti, dobrega upravljanja in pravnih načel v zvezi z dokazovanjem;
- Kršitev pravice zaradi nedoumljive ugotovitve Sodišča za uslužbenca in nepravilna opredelitev dejstev ter kršitev obveznosti obrazložitve in pravil dobrega upravljanja;
- Napačna ugotovitev dejanskega stanja.

Tožba, vložena 27. novembra 2009 – McLoughney proti UUNT – Kern (Powerball)

(Zadeva T-484/09)

(2010/C 37/56)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Rory McLoughney (Thurles, Irska) (zastopnik: J. M. Stratford-Lysandrides, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Ernst Kern (Zahling, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

- Odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. septembra 2009 v zadevi R 1547/2006–4 naj se razveljavi;
- ugovoru zoper prijavo znamke Skupnosti št. 3 164 779 naj se ugotovi; in
- podredno, ugovor naj se v skladu s sodbo Splošnega sodišča vrne v ponovno odločanje toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Powerball“ za proizvode iz razredov 10, 25 in 28

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: neregistrirana znamka „POWERBALL“, ki se uporablja v gospodarskem prometu na Irskem in v Združenem kraljestvu

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(3) in 73 Uredbe Sveta št. 40/94 (ki sta postala člena 8(3) in 75 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009) ter Pravil 50(2) in 52(1) Uredbe Komisije št. 2868/95 ⁽¹⁾, ker odbor za pritožbe ugovora ni obravnaval v skladu s členom 8(3) Uredbe Sveta št. 40/94 in ker bi moral priznati, da je tožeča stranka imela pravico vložiti ugovor zoper zadevno znamko Skupnosti; kršitev členov 8(4) in 73 Uredbe Sveta št. 40/94 (ki sta postala člena 8(4) in 75 Uredbe Sveta št. 207/2009) ter Pravil 50(2) in 52(1) Uredbe Komisije št. 2868/95, ker odbor za pritožbe ugovora ni obravnaval v skladu s členom 8(4) Uredbe Sveta 40/94 in ker bi moral priznati, da je bila tožeča stranka imetnik prejšnjih pravic in da je znamko, navajano v postopku z ugovorom, uporabljala v gospodarskem prometu.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 3. decembra 2009 – Francija proti Komisiji

(Zadeva T-485/09)

(2010/C 37/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, B. Cabouat in R. Loosli-Surrans, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Odločba Komisije 2009/726/ES z dne 24. septembra 2009 o začasni zaščitni ukrepi, ki jih je Francija sprejela v zvezi z vnosom mleka in mlečnih izdelkov na njeno ozemlje s kmetijskega gospodarstva, na katerem je bil potrjen primer klasičnega praskavca, naj se razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Francoska vlada na podlagi člena 263 PDEU s tožbo Splošnemu sodišču predlaga, naj Odločbo Komisije 2009/726/ES z dne 24. septembra 2009 o začasni zaščitni ukrepi, ki jih je Francija sprejela v zvezi z vnosom mleka in mlečnih izdelkov na njeno ozemlje s kmetijskega gospodarstva, na katerem je bil potrjen primer klasičnega praskavca, ⁽¹⁾ razglasi za nično.

Izpodbijana odločba Franciji nalaga zadržanje začasni zaščitni ukrepov, ki jih je sprejela po objavi novih znanstvenih mnenj o tveganju za izpostavljenost ljudi klasičnemu praskavcu zaradi uživanja mleka in mlečnih izdelkov okuženih čred ovac in koz, da bi prepovedala vnos mleka in mlečnih izdelkov za prehrano ljudi na njeno ozemlje s kmetijskega gospodarstva, na katerem je bil potrjen primer klasičnega praskavca.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja, da je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično zaradi kršitve načela previdnosti, tako glede presoje kot obvladovanja tveganja.

Tožeča stranka trdi, da Komisija ni spoštovala načela previdnosti pri presoji tveganja, saj ni upoštevala znanstvene negotovosti glede tveganja prenosljivosti drugih TSE na človeka razen BSE.

Po mnenju tožeče stranke Komisija ni spoštovala načela previdnosti niti pri obvladovanju tveganja, saj ni sprejela nobenega ukrepa, da bi omejila tveganje za izpostavljenost ljudi povzročiteljem klasičnega praskavca.

⁽¹⁾ UL L 258, str. 27.

Tožba, vložena 7. decembra 2009 – ReValue Immobilienberatung proti UUNT (ReValue)

(Zadeva T-487/09)

(2010/C 37/58)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Nemčija) (zastopnika: S. Fischeoder in M. Schork, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 7. oktobra 2009 v zadevi R 531/2009-4 naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke in stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka „ReValue“ za storitve iz razredov 35, 36, 42 in 45 (prijava št. 6 784 292)

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, saj prijavljeni znak ni opisen za prijavljene storitve in mu ne manjka razlikovalni učinek. Dalje gre za kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009, saj izpodbijana odločba na bistvenih delih ni ali ni pravilno obrazložena.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 4. decembra 2009 – Jager & Polacek proti UUNT – RT Mediasolutions (REDTUBE)

(Zadeva T-488/09)

(2010/C 37/59)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Jager & Polacek GmbH (Dunaj, Avstrija) (zastopniki: A. Renck, V. von Bomhard in T. Dolde, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: RT Mediasolutions s.r.o. (Brünn, Češka republika)

Predloga tožeče stranke

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) št. R 442/2009-4, z dne 29. septembra naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: RT Mediasolutions s.r.o.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „REDTUBE“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 38 in 41 (prijava št. 6 096 309)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: neregistrirana znamka „Redtube“

Odločba oddelka za ugovore: ugovor ne šteje za vložen

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- Kršitev člena 8(2) Uredbe (ES) št. 216/96 ⁽¹⁾ v zvezi z členom 63(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽²⁾, ker tožeči stranki ni bila dana možnost vložiti odgovor;

- kršitev člena 80(1) in (2) Uredbe (ES) št. 207/2009, ker odločba o dopustnosti ugovora ni bila pravočasno razveljavljena;

— kršitev člena 83 Uredbe (ES) št. 207/2009, posebej načela varstva legitimnih pričakovanj, v zvezi z členom 41(3) iste uredbe, pravila 17(1) Uredbe (ES) št. 2868/95 ⁽³⁾ in člena 8(3)(a) in (b) Uredbe (ES) št. 2869/95 ⁽⁴⁾, ker je tožeča stranka upravičeno pričakovala, da je zakasneli prejem pristojbine za ugovor bil popravljen s pravočasnim dodatnim plačilom.

- ⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) (UL L 28, str. 11).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).
- ⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 (UL L 303, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2869/95 z dne 13. decembra 1995 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 303, str. 33).

Tožba, vložena 8. decembra 2009 – Leali proti Komisiji

(Zadeva T-489/09)

(2010/C 37/60)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Leali SpA (Odolo, Italija) (zastopnik: G. Belotti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Primarno:

Odločba Komisije v zadevi COMP. 37 956 – Jeklo za armiranje betona, ponovno sprejetje – C(2009) 7492 konč., ki je bila sprejeta 30. septembra 2009, naj se razglasi za nično.

— Podredno:

Znesek naložene globe naj se zmanjša.

— Toženi stranki naj se naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v zadevi SP proti Komisiji, T-472/09.

Tožba, vložena 8. decembra 2009 – Acciaierie e Ferriere Leali Luigi proti Komisiji

(Zadeva T-490/09)

(2010/C 37/61)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Acciaierie in Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Italija) (zastopnik: G. Belotti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Primarno:

Odločba Komisije COMP. 37 956 – Jeklo za armiranje betona, ponovno sprejetje – C(2009) 7492 konč., ki jo je Komisija sprejela 30. septembra 2009, naj se razglasi za nično.

— Podredno:

člen 2 odločbe naj se razglasi za ničnega v delu, v katerem tožeči stranki, solidarno z družbo Leali S.p.A., nalaga obveznost plačila 6,093 milijona EUR.

— Še bolj podredno:

zmanjšanje naložene globe.

— Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni tistim iz zadeve T-472/09, SP proti Komisiji.

Tožba, vložena 3. decembra 2009 – Španija proti Komisiji**(Zadeva T-491/09)**

(2010/C 37/62)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: M. Muñoz Pérez)

na določitev števila živali, za katere se dodeli subvencije, na kmetijskem gospodarstvu v celotnem obdobju obvezne reje.

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2009/721/ES z dne 24. septembra 2009 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRRP) iz financiranja Skupnosti, v delu, izpodbijanjem s to tožbo, in

— naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te razloge:

1. kršitev člena 7(4) Uredbe 1258/1999⁽¹⁾ in člena 31(1) Uredbe 1290/2005⁽²⁾ glede finančnega popravka v zvezi s pomočmi v sektorju za pridelavo olivnega olja zaradi napačne uporabe v izpodbijani odločbi, saj teoretične pomanjkljivosti, na katere se je sklicevala Komisija, za utemeljitev dodeljenega finančnega popravka ne zadostujejo;
2. neobstoje nepravilnosti, ki jih glede finančnega popravka v zvezi s pomočmi za premije za ovčje in kozje meso navaja Komisija, iz česar izhaja, da sta bila zaradi napačne uporabe v izpodbijani odločbi kršena člen 7(4) Uredbe 1258/1999 in člen 31(1) Uredbe 1290/2005. V zvezi s tem tožeča stranka zatrjuje, da so bile v skladu s členom 24(2) Uredbe 2419/2001⁽³⁾ kontrole na kraju samem opravljene v obdobju obvezne reje, in da težave, ki jih glede registrov kmetijskih gospodarstev in neobstoja ugotovitev inšpektorjev, da so registri zastareli, navaja Komisija, ne vplivajo

- ⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, str. 103).
⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1).
⁽³⁾ Uredba (ES) št. 2419/2001 z dne 11. decembra 2001 o podrobnih pravilih za uporabo integriranega upravnega in kontrolnega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti, vzpostavljenega z Uredbo Sveta (EGS) št. 3508/92 (UL L 327, str. 11).

Tožba, vložena 7. decembra 2009 – MEDA Pharma proti UUNT – Nycomed (ALLERNIL)**(Zadeva T-492/09)**

(2010/C 37/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: MEDA Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Nemčija) (zastopnika: G. Württenberger in R. Kunze, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Nycomed GmbH (Konstanca, Nemčija)

Predloga tožeče stranke

— Odločbo četrtega odbora za pritožbe z dne 29. septembra 2009 v pritožbenem postopku v zadevi R 1386/2007–4 v zvezi z vloženim ugovorom, ki je bil na podlagi nemške znamke „ALLERGODIL“ vložen zoper evropski del mednarodne registracije 845 934 „ALLERNIL“, naj se razveljavi;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Vlagatelj predloga za razširitev varstva: Nycomed GmbH

Zadevna znamka: Besedna znamka „ALLERNIL“ za proizvode iz razreda 5 (mednarodna registracija z oznako Evropske skupnosti št. 845 934)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška besedna znamka št. 1 042 583 „ALLERGODIL“ za proizvode iz razreda 5

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker načela prava znamke Skupnosti glede verjetnosti zmede niso bila pravilno uporabljena;
- kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009 zaradi neobrazložitve izpodbijane odločbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 7. decembra 2009 – LG Electronics proti UUNT (KOMPRESSOR PLUS)

(Zadeva T-497/09)

(2010/C 37/64)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Koreja) (zastopnik: J. Blanchard, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi in razglasi naj se dopustnost te tožbe;
- razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 23. septembra 2009 v delu, v katerem je bila delno zavrnjena tožba družbe LG ELECTRONICS zoper odločbo z dne 5. februarja 2009 o zavrnitvi zahteve za registracijo

znamke Skupnosti št. 7 282 924, ker ta označuje „električne sesalce“;

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „KOMPRESSOR PLUS“ za proizvode iz razreda 7 (prijava št. 7 282 924)

Odločba preizkuševalca: zavrnitev zahteve za registracijo

Odločba odbora za pritožbe: delna zavrnitev tožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 o znamki Skupnosti

Tožba, vložena 14. decembra 2009 – Evonik Industries proti UUNT (škrlatno rdeč pravokotnik z zaokroženo desno stranjo)

(Zadeva T-499/09)

(2010/C 37/65)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evonik Industries AG (Essen, Nemčija) (zastopnik: J. Albrecht, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga tožeče stranke

- Odločba tožene stranke (četrti odbor za pritožbe) z dne 2. oktobra 2009 (št. zadeve: R 491/2009-4) naj se razveljavi;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki predstavlja pravokotniku podoben znak škrlatne barve Pantone 513 C za proizvode in storitve iz razredov od 1 do 45 (prijava št. 7 235 179)

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: napačna uporaba člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾, saj naj bi prijavljena znamka imela potreben razlikovalni učinek

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 7. decembra 2009 – Italija proti Komisiji

(Zadeva T-500/09)

(2010/C 37/66)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Odločba 24/09/2009 št. C (2009) 7044 o izključitvi nekatereh odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti, naj se v delu – podrobneje določenem v opisu tožbenih razlogov – v katerem za finančni obdobji 2005 in 2006 nalaga Italiji določene finančne popravke, razglasi za nično:

— pavšalni finančni popravki (5 %) zaradi več domnevnih pomanjkljivosti pri pregledih v sektorju sadja in zelenjave – predelava agrumov v skupni višini 3 539 679,81 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Italijanska republika v utemeljitev tožbe navaja bistveno kršitev postopka (člen 253 ES) zaradi pomanjkljive obrazložitve in kršitev načela sorazmernosti.

V zvezi s tem je treba pojasniti, da je Komisija popravila nekatere pomoči za predelavo agrumov in da naj bi pri izvedbi teh popravkov ne bi bilo primernih pregledov ujemanja proizvoda, ki je bil oddan organizaciji proizvajalcev s proizvodom, ki je bil izročen predelovalcem, ter ujemanja proizvoda, izročenega predelovalcem, s končnim proizvodom. Italijanska vlada meni, da se je v postopku izkazalo, da so bili pregledi opravljeni v zadostni meri, posebej glede upravnih/računovodskih in fizičnih pregledov tako pri organizaciji proizvajalcev, kot pri predelovalcih, in da se pregledi izvajajo nepričakovano (brez predhodnega obvestila v zvezi z datumom pregledov) v odstotku, ki je vsekakor višji od minimuma, določenega v uredbi. Bistvena točka na katero bi Komisija morala opreti svojo odločbo je torej obstoj „velikega tveganja“ nastanka finančne škode za sklad, ki upravičuje pavšalni popravek v višini 5 %, ki pa se vseeno zdi nesorazmeren.

Tožba, vložena 8. decembra 2009 – PhysioNova proti UUNT – Flex Equipos de Descanso (FLEX)

(Zadeva T-501/09)

(2010/C 37/67)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: PhysioNova GmbH (Erlangen, Nemčija) (zastopnik: J. Klink, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Flex Equipos de Descanso, SA (Madrid, Španija)

Predlogi tožeče stranke

— Izpodbijano odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. septembra 2009 v zadevi R 1/2009-1 naj se razveljavi;

— izpodbijano odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. septembra 2009 v zadevi R 1/2009-1 naj se spremeni tako, da se odločba oddelka za izbris z dne 27. oktobra 2008 v zadevi 8837 C razveljavi;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi v pritožbenem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka Skupnosti „FLEX“ št. 2 275 220 za proizvode in storitve iz razredov 6, 10, 17 in 20

Imetnik znamke Skupnosti: Flex Equipos de Descanso, SA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: nemška znamka št. 39 903 314 „PhysioFlex“ in nemška znamka št. 39 644 431 „Rotoflex“

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za razglasitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker med nasprotujočima si znamkama obstaja verjetnost zmede

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Tožba, vložena 16. decembra 2009 – Völkl proti UUNT – Marker Völkl (VÖLKL)

(Zadeva T-504/09)

(2010/C 37/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Nemčija) (zastopnik: C. Raßmann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Marker Völkl International GmbH (Baar, Švica)

Predlogi tožeče stranke

— Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. septembra 2009 v zadevi R 1387/2008-1 naj se razveljavi;

— odločba oddelka za ugovore Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 31. julija 2008 o ugovoru št. B 1 003 153 naj se razveljavi v delu, v katerem je bilo ugodeno ugovoru;

— ugovor naj se zavrne;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „VÖLKL“ za proizvode iz razredov 3, 9, 18 in 25 (prijava št. 4 403 705)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Marker Völkl International GmbH

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka „VÖLKL“ (mednarodna znamka št. 571 440) za proizvode iz razredov 18, 25 in 28

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore v zvezi z ugotovitvijo verjetnosti zmede med primerjanimi znakoma in vrnitev zadeve oddelku za ugovore v nadaljnje odločanje; zavrnitev pritožbe v zvezi z odločbo o dokazu o uporabi za ohranitev pravic.

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev načela dispozitivnosti (člen 74(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾), ker je odbor za pritožbe vrnil zadevo oddelku za ugovore za sprejetje odločbe v zvezi s proizvodi, na katere se ugovor sploh ni nanašal;
- kršitev prepovedi *reformatio in peius*, saj odbor za pritožbe oddelku za ugovore ne bi smel vrniti zadeve v odločanje v zvezi s proizvodi, glede katerih je oddelek za ugovore že dovolil registracijo;
- kršitev načela zagotavljanja pravice do izjave (člen 38(3) in člen 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94);
- kršitev členov 15(2)(a) ter 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94, kakor tudi pravila 22(2) Uredbe (ES) št. 2868/95 ⁽²⁾, ker je odbor za pritožbe nepravilno predpostavljал uporabo za ohranitev pravic znamke, navedene v postopku z ugovorom.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 (UL L 303, str. 1).

Sklep Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2009 – Enviro Tech Europe in Enviro Tech International proti Komisiji**(Zadeva T-422/03) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/69)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 47, 21.2.2004.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Bactria proti Komisiji**(Zadeva T-76/04) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/70)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 106, 30.4.2004.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Bactria proti Komisiji**(Zadeva T-401/04) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/71)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 19, 22.1.2005.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2009 – Akzo Nobel in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-199/06) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/72)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 212, 2.9.2006.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2009 – UMG Recordings proti UUNT – Osman (MOTOWN)**(Zadeva T-143/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/73)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 140, 23.6.2007.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2009 – Bull in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-333/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/74)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 285, 8.11.2008.**Sklep Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2009 – Complejo Agrícola proti Komisiji****(Zadeva T-174/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/76)

Jezik postopka: španščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 153, 4.7.2009.**Sklep Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2009 – IPublish Ganske Interactive Publishing proti UUNT (upodobitev navigacijske naprave)****(Zadeva T-555/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/75)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 55, 7.3.2009.**Sklep Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2009 – Mars proti UUNT – Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)****(Zadeva T-208/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/77)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 167, 18.7.2009.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 15. decembra 2009 – Apostolov proti Komisiji

(Zadeva F-8/09) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Nedopustna tožba — Prepozna vložitev)

(2010/C 37/78)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: S. Apostolov (Saarwelligen, Nemčija) (zastopnik: D. Schneider-Addae-Mensah, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in B. Eggers, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe EPSO o nevpisu tožeče stranke na rezervni seznam za izbirni postopek EPSO/CAST27/4/07

Izrek sklepa

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. S. Apostolovu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 244, 10.10.2009, str. 16.

Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Bennett in drugi proti UUNT

(Zadeva F-102/09)

(2010/C 37/79)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Kelly-Marie Bennett (Mutxamel, Španija) in drugi (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu

Predmet in opis spora

Prvič, razglasitev ničnosti odločb o odpovedi pogodb tožečim strankam na podlagi klavzule o odpovedi, vezane na uspešno končan javni razpis s področja industrijske lastnine. Drugič, odškodnina za nepremoženjsko škodo, ki so jo utpele tožeče stranke.

Predlogi tožečih strank

- Odločbe o odpovedi pogodb tožečim strankam z dne 12. marca 2009 naj se razglasijo za nične;
- če je to potrebno, naj se za nično razglasi odločba z dne 9. oktobra 2009, vročena istega dne, s katero so bili zavrjeni ugovori tožečih strank, vloženi 12. junija 2009;

— zato naj se toženi stranki naloži (i) iz naslova odškodnine izplačilo plač z obrestmi za obdobje med odpovedjo njihovih pogodb o zaposlitvi in njihovo ponovno zaposlitvijo zaradi ničnosti sprejetih odločb in (ii) obnovitev delovnih razmerij z vsemi tožečimi strankami, ki so s sprejetjem odločbo o odpovedi njihovih pogodb o zaposlitvi nepravilno prenehala; če bi zaradi ponovne zaposlitve tožečih strank v praksi prišlo do večjih težav ali če bi se zaradi tega nesorazmerno poseglo v položaj tretjih, naj se toženi stranki naloži plačilo pravičnega denarnega nadomestila zaradi nezakonite odpovedi pogodb o zaposlitvi tožečih strank. Pri nadomestilu mora biti poleg izplačila plač za nazaj med drugim upoštevana tudi velika verjetnost, da bi tožeče stranke na podlagi pogodbe o zaposlitvi za (popolnoma) nedoločen čas ostale zaposlene pri UUNT do upokojitvene starosti in da bi v svojem poklicu napredovale;

— podredno naj se za nično razglasijo odločbe o odpovedi pogodb tožečim strankam, če odpovedni rok ni bil določen ob upoštevanju celotne delovne dobe vsake tožeče stranke pri UUNT;

— toženi stranki naj se naloži plačilo nadomestila za nastalo premoženjsko in nepremoženjsko škodo z obrestmi, *ex aequo et bono* ocenjeno na 85 000 EUR za vsako tožečo stranko;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 22. decembra 2009 – Allen in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-103/09)

(2010/C 37/80)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: John Allen (Oxford, Združeno kraljestvo) in drugi (zastopniki: P. Lasok, I. Hutton, B. Lask, Barristers)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Odškodninski zahtevek in predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi plačila odškodnine iz naslova povrnitve škode, ki je nastala vsaki od tožečih strank, ker nobena od njih ni bila zaposlena kot začasni uslužbenec Skupnosti v obdobju, v katerem so delale v skupnem podjetju JET.

Predlogi tožečih strank

Tožeče stranke Sodišču za uslužbence predlagajo, naj:

- razveljavi odločbo Komisije z dne 25. septembra 2009;
- ugotovi, da so imele tožeče stranke pravico in da bi morale biti obravnavane in/ali zaposlene kot „drugo osebje“ v skladu s členom 8 izvirnega statuta podjetja JET;
- ugotovi, da je Komisija tožeče stranke med obdobjem njihove zaposlitve v podjetju JET brez objektivnih razlogov obravnavala diskriminatorno glede njihove plače, pokojninskih pravic in s tem povezanih ugodnosti ter glede varnosti poznejše zaposlitve;
- Komisiji naroči, naj tožečim strankam povrne škodo zaradi izgube zaslužka, pokojnine ter s tem povezanih nadomestil in ugodnosti, ki so jo povzročile zgoraj navedene kršitve prava Skupnosti, vključno z ustreznimi obrestmi teh zneskov;

— Komisiji naloži plačilo stroškov; in

- v skladu s Statutom Sodišča in/ali Poslovnikom Sodišča za uslužbence sprejme take nadaljnje ukrepe in prisodi tako nadaljnjo odškodnino, kot je po mnenju Sodišča za uslužbence nujno, primerno ali pravično.

Tožba, vložena 21. decembra 2009 – Diego Canga Fano proti Svetu

(Zadeva F-104/09)

(2010/C 37/81)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Diego Canga Fano (Bruselj, Belgija) (zastopnika: S. Rodriguez in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, da se tožeče stranke ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 13.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba OPI, da se tožeče stranke ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 13, naj se razglasi za nično;
- Odločba OPI o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke naj se, če je potrebno, razglasi za nično;
- OPI naj se naloži, da tožeči stranki plača znesek 150 000 EUR, določen *ex aequo et bono*, iz naslova nepremoženjske škode, s tem, da se znesek poveša za zakonite zamudne obresti od datuma, ko je zapadel, in znesek 50 000 EUR, določen *ex aequo et bono*, iz naslova škode, povzročene poklicnemu ugledu, s tem, da se znesek poveša za zakonite zamudne obresti od datuma, ko je zapadel,
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 23. decembra 2009 – Scheefer proti Parlamentu**(Zadeva F-105/09)**

(2010/C 37/82)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Séverine Scheefer (Luxembourg, Luksemburg)
(zastopnik: R. Adam, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb tožene stranke, s katerimi je bilo zavrnjeno preoblikovanje pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke za začasnega uslužbenca v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas v skladu s členom 8(1) PZDU. Poleg tega, povračilo škode, ki je nastala tožeči stranki.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Parlamenta z dne 12. februarja 2009 naj se razglasi za nično;
- odločba Parlamenta z dne 12. oktobra 2009 naj se razglasi za nično;
- za nično naj se razglasi pravna opredelitev prvotne pogodbe in datum njenega izteka, ki je bil določen na 31. marec 2009;
- pogodba o zaposlitvi tožeče stranke naj se preoblikuje v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas;
- škoda, ki je nastala tožeči stranki zaradi ravnanja Parlamenta, naj se povrne;
- podredno, če bi Sodišče za uslužbenca vseeno ugotovilo, da je kljub oblikovanju pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, delovno razmerje prenehalo, naj se naj dodeli odškodnina zaradi zlorabe odpovedi pogodbenega razmerja;

— še bolj podredno, če bi Sodišče za uslužbenca ugotovilo, da preoblikovanje ni mogoče, naj se dodeli odškodnina za škodo, ki je nastala tožeči stranki zaradi krivdnega ravnanja Evropskega parlamenta;

— tožeči stranki naj se pridržijo vse ostale pravice, pravna sredstva, tožbeni razlogi in tožbe, zlasti naložitev Parlamentu plačila odškodnine za nastalo škodo;

— Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 30. decembra 2009 – Pascual García proti Komisiji**(Zadeva F-106/09)**

(2010/C 37/83)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: César Pascual García (Madrid, Španija) (zastopnika: B. Cortese in C. Cortese, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Odškodnina za škodo, ki je nastala zaradi neizplačila osebnega prejemka in dodatkov za obdobje od 1. aprila 2006 do 1. marca 2009, ter plačilo obresti na dolgovani znesek.

Predloga tožeče stranke

- Komisiji naj se naloži plačilo odškodnine za škodo, ki je nastala zaradi neizplačila osebnega prejemka in dodatkov za obdobje od 1. aprila 2006 do 1. marca 2009, ter plačilo obresti na dolgovani znesek;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL